Пам’ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIII. No. 94 | JERSEY CITY and NEW YORK, | FRIDAY, MAY 17, 1996 | CENTS 75 ЦЕНТІВ | ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК | П'ЯТНИЦЯ, 17-го ТРАВНЯ 1996 р. | Ч. 94. РІК CIII

У ВЕРХОВНІЙ РАДІ СТВОРЕНО „НАРОДНУ ОПОЗИЦІЮ“

Київ (Р. Р.). — У Верховній Раді України парляментаристи із недавно створеного об’єднання „Союз“, у створенні якого брали участь 55 народних обранців, створили громадську групу під назвою „Народна Опозиція“ („НО“).

Один з лідерів „Союзу“ Іван Симоненко так само, як і його однофамілець Петро Симоненко, висловив готовість докласти зусиль для перемоги лівих під час конституційного процесу.

І. Симоненко закликає лівих посилено готуватися до референдуму, створивши широке об’єднання противників „основного закону Кучми“ і цей рух має стати „справді народним“. Крім усього іншого, І. Симоненко вирішив створити ще одну політичну організацію — Ліву партію Праці, до якої увійдуть люди, які вважають підготовлений проєкт конституції „антинародним“.

Меморандум „Народної Опозиції“ підписали кілька депутатів від Чернігівської, Запорізької, Сумської, Луганської, Донецької і Черкаської областей. Основними гаслами „НО“ є „Ні — основному законові Кучми!“ та „Новій конституції — новий ґарант!“ І. Симоненко запропонував затвердити законодавчо, що на випадок прийняття теперішнього варіянту конституції через чотири місяці мають відбутися перевибори Президента.

І. Симоненко закликав українських парлямен-таристів з лівого крила врахувати великий досвід лівих російської Державної думи. „Українські ліві поквапилися створити чисельні фракції, а росіяни рівномірно розподілили сили і отримали більше представництво і вплив у керівних парляментарних органах“, — сказав І. Симоненко. До речі, під час виборчої кампанії Президента Л. Кучми І. Симоненко, який також родом із Чернігівщини, дуже активно підтримував Л. Кучму.

Відкрився семінар у справі боротьби з наркоманією

Київ (УНІАР). — В Україні за останні роки швидке розповсюдження наркоманії стало державною проблемою, сказав 13-го травня віцепрем’єр Василь Дурдинець, відкриваючи міжнародний семінар з питань боротьби з наркоманією.

У праці семінару, що триватиме до 8-го червня, беруть участь представники Білорусі, Польщі, спостерігачі від Молдови і Росії, а також голова представництва ООН в Україні Стівен Бравн, керівник проєктів ООН Бруно Дато та представники Інтерполю.

Нові соціяльно-політичні й економічні умови, активний вхід в ринкові відносини у поєднанні із зростанням попиту на наркотики і відсутністю ефективного механізму протидії незаконному їх обігу створюють передумови до використання України як міжнародного ринку збуту наркотиків, в тому числі важких — героїни і конаїни. У плянах ділків наркобизнесу Україні відводиться особливе місце. Сьогодні справжню загрозу для України становлять опій і героїна, які виробляються в країнах Південносхідньої Азії і переправляються в Европу. За даними Інтерполю, саме з цієї точки зору керівники міжнародної наркомафії вже розглядають Україну не тільки як транспортову артерію, а й як перспективний ринок збуту.

Зокрема у вересні 1994 року ліквідовано транзитний шлях надходження кокаїни в Україну, що пролягав із Колюмбії через Київ, з вилученням у кур’єра 6.4 кілограмів того наркотику. У лютому 1995 току спільно з міністерством внутрішніх справ Росії знешкоджено канал перевезення кокаїни до Києва з Лос Анджелесу.

Тому Президент і Уряд України включили контролю за наркотиками, політику протидії зловживання наркотичними засобами та їх незаконному обігу в число національних пріотитетів.

„Поширення наркотиків, — сказав Василь Дурдинець, — це проблема, яку жодна країна не може вирішити самотужки. Загроза наркотизації значної частини людства вимагає взаємодії з іншими державами, дієвої співпраці на міжнародному рівні“.

З. Куликові висловлено недовір’я

Київ (Р. Р.). — Тут у понеділок, 13-го травня на вечірньому засіданні знову постало питання про керівників держ-телерадіо України. Зокрема про недовір’я голові Державної Телерадіокомпанії Зиновієві Куликові та президентові Національної Телекомпанії України Олександрові Савенкові.

За постанову про недовір’я в цілому проголосували 208 депутатів, проти було 36 голосів. В ухваленій постанові Президентові України Леонідові Кучмі пропонується: скасувати Державний комітет телебачення і радіомовлення України як зайву надбудову над національними телерадіокомпаніями; висловити недовір’я його голові З. Куликові та президентові Національної Телекомпанії О. Савенкові, які своїми діями нанесли значних втрат національним інтересам України“.

Загальною постановою Верховна Рада України доручила Службі Безпеки і Генеральній прокуратурі до 1-го вересня провести розслідування за фактами, наведеними у висновках тимчасової слідчої комісії щодо діяльности чужоземних і українських телевізійних компаній в інформаційному просторі України.

Депутат Верховної Ради

(Закінчення на стор. 6)

Уряд України підтримує вугільну промисловість

Київ (Р. Р.). — У понеділок, 13-го травня, Президія Кабінету Міністрів з участю Президента України Леоніда Кучми та прем’єр-міністра Євгена Марчука розглянула питання першочергового значення.

Темою обговорення були такі питання: виконання розпоряджень Президента щодо подолання кризи платень і зменшення інфляції; причини невиконання дохідної частини бюджету та підвищення відповідальности керівників за дотримання бюджетної дисципліни; проблеми вугільної промисловости; подання Верховній Раді України на ратифікацію українсько-російської угоди щодо зовнішнього боргу і активів колишнього СССР; введення у готівковий обіг іменних житлових чеків.

Ухвалено рішення про надання державою підтримки вугільній промисловості. Міністерству Вугільної Промисловости, Міністерству Фінансів та Національному Банкові України доручено до місяця визначити рівень дефіциту вугледобувних підприємств та внести свої пропозиції для поліпшення ситуації. Для фінансування вугільних підприємств виділено 35 трильйонів карбованців на 1996 рік.

Голова Центрального комітету профспілки робітників вугільної промисловости Віктор Держак, який був на засіданні, сказав, що деякі політичні сили плянують у Донбасі страйк, і якщо їм це вдасться зробити, то вже ніякі дотації не зможуть витягти вугільну промисловість із прірви. На сьогодні заборгування шахтарям виносить 45 трильйонів карбованців.

Ліві депутати України привітали білорусів з річницею референдуму

Київ. — Група українських депутатів лівої орієнтації не пошкодувала високих слів для привітання білорусів із першою річницею референдуму, на якому затверджено курс на інтеґрацію з Росією, а також проголосовано за відновлення білоруського совєтського прапора і статусу російської мови як державної, повідомляє УНІАР.

Депутати у своєму посланні назвали 14-те травня „днем безкровної перемоги тисячолітньої слов’янської ідеї над цьогохвилинним містечковим патріотизмом новоспечених удільних князьків“.

„Минув рік з дня референдуму, на якому білоруський народ одностайно і однозначно висловився за реінтеґрацію держав, що колись складали єдину Святу Русь, — сказано в привітанні. — І вже сьогодні, в 1-шу річницю цієї знаменної події, стає очевидною історична правота білоруського народу і його видатного сина — президента Олександра Лукашенка“.

Серед депутатів, що підписали послання, були Юрій Болдирєв, Микола Таран, Сергій Гмиря, Іван Симоненко, Володимир Алєксєєв, Сергій Кузьменко, Георгій Найда, Сергій Драгомарецький, Михайло М’ясковьский та інші.

Але 14-го травня в Мінську, якраз у першу річницю референдуму, біля 5,000 демонстрантів відновили протести проти проросійської політики О. Лукашенка, згідно з повідомленням Ройтерс. Скандуючи „Хай живе Білорусь!“, вони провели віче біля резиденції президента, а потім рушили до парляменту країни, де їх зупинили кордони міліції.

Демонстранти несли національні біло-червоно-білі прапори, запроваджені зразу після здобуття незалежности і змінені минулого року Лукашенком.

Цього разу демонстрація закінчилася без зіткнень з міліцією, але правоохоронці залишалися на місці події до самого вечора.

Мала приватизація завершується

Київ (Р. Р.). — Заступник голови Фонду Державного Майна Олександер Бондар сказав, що для виконання передбаченої на 1996 рік норми приватизації малих об’єктів є всі можливості.

Залишилося приватизувати всього 1,300 об’єктів і тоді обумовлені в Меморандумі Світового Банку та Міжнародного валютного фонду 30,000 об’єктів малої приватизації стануть дійсністю. Практично це можна закінчити вже на початку червня. Однак, це по Україні в цілому, а в реґіонах завдання з малої приватизації не виконано в Криму, Херсонській, Чернігівській областях. Тому цей процес триватиме і в наступні місяці.

Проти українських громадян порушено карні справи в Білорусі

Київ (Р. Р.). — У вівторок, 14-го травня, „Кієвскіє Вєдомості“ повідомили, що в столиці Білорусі Мінську порушено карні справи проти сімох українських громадян, які вже понесли адміністративну відповідальність за події 26-го квітня. Однак, сказали в прокуратурі Мінська, адміністративна відповідальність не виключає кримінальну. „Ці громадяни, демонструючи біля Палацу спорту, вийшли на проїжджу частину вулиці й стримали рух громадського транспорту. На вимогу працівників міліції відмовилися звільнити дорогу і ображали міліціянтів“, — сказав один з працівників мінської прокуратури.

Деталі звинувачення встановлюються шляхом перегляду відеозаписів та

(Закінчення на стор. 6)

Росія виганяє з країни жидівське аґентство

Єрусалим, Ізраїль. — Директор Жидівського аґентства Авраам Бурґ скликав спеціяльну пресову конференцію, щоб висловити протест проти рішення московської влади заборонити діяльність аґентства на російській території. „Нас дуже це занепокоїло, ми будемо використовувати всі можливі політичні і дипломатичні способи, щоб змінити ситуацію до кращого“,— сказав А. Бурґ.

Тим часом заступник міністра закордонних справ Росії Ґріґорій Карасін пояснив згадане рішення тим, що „аґентство постійно порушувало закони Російської Федерації“.

Починаючи від 1989 року, Жидівське аґентство допомогло понад 600,000 еміґрантів з колишнього Совєтського Союзу переселитися до Ізраїля. А. Бурґ остеріг, що коли Москва чинитиме перешкоди жидівській еміґрації, то Ізраїль знайде ефективний спосіб відповісти на це.

Покищо аґентство подало нові документи на реєстрацію в Росії. Протягом 30 днів російська влада мусть дати остаточну відповідь. Спостерігачі схиляються до думки, що ця відповідь буде неґативною.

У ПОЛЬЩІ ПРОТЕСТУЮТЬ ПРОТИ СОВЄТИЗАЦІЇ БІЛОРУСІ

Варшава, Польща. — Декілька тисяч осіб взяли участь у демонстрації „Солідарности“ перед будинком білоруського консуляту у польському місті Бєлосток. Демонстрацію протесту організавано після того, як білоруська влада вигнала з території республіки делеґацію польської профспілки на чолі з Маріяном Кшаклевським.

Демонстранти передали консулеві заяву, в якій свавільні дії мінської влади трактується як „рецидив совєтизму“ і „грубе порушення профспілкових свобід“. Лідер „Солідарности“ на пресовій конференції висловив вимогу, щоб уряд Білорусі вибачився перед поляками, яких протизаконно затримали у Мінську.

Міністерство закордонних справ Польщі надіслало до Мінська офіційну ноту протесту „проти дій, які порушують міжнародне право і ставлять під загрозу дружні взаємини між двома країнами“.

Голова Народного фронту Білорусі Зенон Позняк звернувся до президента Польщі Алєксандра Квасневського з проханням заступитися за арештованих у Мінську членів фронту.

В Україні

ВІДЗНАЧИЛИ 300-РІЧЧЯ ФЛЬОТИ

СЕВАСТОПІЛЬ. — Тут 13-го травня відзначено 300-річницю створення російської Чорноморської фльоти. На майдані, який віднині називається майданом 300-річчя фльоти, закладено пам’ятний знак. Командувач російської фльоти, адмірал Віктор Кравченко, виступивши на церемонії врочистого поставлення пам’ятного знака сказав, що Севастопіль повинен залишитися головною базою Чорноморської фльоти Росії. На його думку, спільне базування там Російської та Української фльот є „протиприродним“.

ПРОТЕСТ ПРОТИ ЗЛОЧИННОСТИ

СИМФЕРОПІЛЬ. — Тут 13-го травня відбулася одногодинна всекримська акція протесту проти розгулу злочинности. Від 9 до 10-ої години працівники 178 підприємств та установ залишили працю на одну годину і поширили летючки серед громадян із закликом вимагати від керівництва і міліції посиленої боротьби зі злочинністю. В акції взяли участь 53,500 людей.

НАРАДА ПРОФСПІЛОК

ДОНЕЦЬКЕ. — Тут відбулася нарада представників профспілкових і робітничих страйкових комітетів підприємств вугільної промисловости. Обговорювалося питання про підготову до всеукраїнського страйку шахтарів. Три шахти уже страйкує. Гірники протестують проти хронічної затримки заробітньої платні.

ЕКОЛОГІЧНА ПРОБЛЕМА

ОДЕСЬКА ОБЛАСТЬ. — В озері Ялпуг, а також в озерах Кугурлуй і Кагул на Одещині виявлено майже 600 тонн мертвої риби. Штаб громадської оборони створив міжвідомчу комісію для встановлення причин загибелі риби. Вперше її виявили 5-го травня в озері Ялпуг. Рибу видобули з озера і закопали, але вода чистішою вже не стала. Припинено водопостачання для міста Болград. Ялпуг фактично постачав питну воду для цілого міста.

РЕКЛЯМУЙТЕ ТІЛЬКИ ДЛЯ КУРЦІВ

КИЇВ. — Комісія Верховної Ради України з питань захисту материнства і дитинства вважає недоцільною цілковиту заборону реклямувати цигарети та алкогольні вироби. Члени комісії вважають, що рекляму можна розміщувати у спеціяльних приміщеннях, де такі вироби продаються, під умовою, що поза цими приміщеннями реклями ніхто не побачить. Інші способи реклямування мають бути заборонені.

ШУКАЮТЬ ПРИЧИНУ ЕПІДЕМІЇ

СЕВАСТОПІЛЬ. — Тут 13-го травня закрито Центральний міський базар. Таке рішення прийняли Міська державна адміністрація, і головний санітарний лікар України та головний санітарний лікар Криму з метою виявлення причини поширення в місті вірусного гепатиту „А“. За перший квартал цього року захворіли 2,165 людей, що в 3.2 раза більше, ніж за цей період у минулому році.

СИБІРСЬКО-УКРАЇНСЬКА ФІРМА ВТРАТИЛА 600 ТОНН ПОМАРАНЧІВ

КИЇВ. — Як повідомила газета „Вєдомості-дейлі“ з 16-го травня, великої втрати зазнала сибірсько-українська фірма „Савтараюг“. Два дні тому прибули вагони з цитрусовими з Єгипту. Коли їх розпечатали, то виявилося, що всі 15 вагонів заповнені гнилими помаранчами — понад 600 тонн гнилих овочів.

ЛІКАРІ ПОТРАПИЛИ В СКРУТУ

КИЇВ. — Тут на засіданні ЦК Профспілки Медичних Працівників йшлося про сумні факти. Лікарі по три-чотири місяці не отримують платні. Обладнання застаріле, замінити нема чим. Ліків також бракує. Часто хворим доводиться самим купувати необхідні медикаменти і перев’язочні матеріяли для операції. Годувати хворих у лікарнях також нема чим, отож їм по кілька днів підряд варять горохову юшку.

ПОСТАЧАТИМУТЬ ПРОДУКЦІЮ СТОЛИЦІ

ХЕРСОН. — Угоду про співробітництво між Києвом і Херсоном підписано в галузі торгівлі сільськогосподарською та промисловою продукцією. Херсонщина стала шостою областю України, яка уклала таку угоду зі столицею. Перший заступник голови Київської державної адміністрації Іван Кучерявий сказав, що будуть використані всі шляхи для постачання Києву менш дорогих і якісніших продуктів та товарів першої необхідности.

НАФТОВА ПЛЯМА В ОДЕСЬКОМУ ПОРТІ

ОДЕСА. — В одеському порті 9-го травня виявлено нафтову пляму площею вісім квадратних метрів. Слідча група встановила, що одна з військових частин у селищі Чабанка розлила тонну мазуту. Справу передано в прокуратуру. Для ліквідації плями прибуло 60 осіб і п’ять машин. Прокуратура Одеського гарнізону порушила карну справу.

В АМЕРИЦІ

ТРАГІЧНЕ РОЗБИТТЯ ЛІТАКА минулої суботи, 11-го травня, поблизу Маямі типу ДС-9 летунської лінії Велюджет і загибіль всіх пасажирів і залоги, викликала голосні дискусії серед населення країни, що поставили під сумнів безпечність дешевих летів. Крім того є загальне невдоволення із праці Департаменту транспортації, який відповідає за безпеку всіх пасажирських літаків і Федеральної адміністрації летунства, яка повинна б реґулювати новопосталі підприємства летунської дешевої транспортації. Ці дві установи та їхні міжусобиці щодо правил безпеки летунської пасажирської транспортації на думку багатьох аналітиків і є однією з причин, яка не забезпечує достатньою контролею безпеку громадян країни.

Д-Р ДЖЕК КЕВОРКІЯН, відомий зі своєї допомоги при самогубствах тих, що хворіють невиліковними хворобами, у вівторок, 14-го травня, був знову оправданий лавою присяжних у суді повіту Овкленд у стейті Мишиґен. Це вже третій раз прокуратура згаданого стейту намагається звинуватити д-ра Дж. Кеворкіяна у переступленні закону, одначе у кожному випадку лава присяжних його звільнила від вини. Адвокати д-ра Кеворкіяна уважають, що це вже остання судова розправа в цій справі над їхнім клієнтом, але головний асистент прокуратора Лоренс Бантінґ не захотів дати репортерам засобів масової інформації в цій справі будь-якої конкретної відповіді.

У СВІТІ

МОСКОВСЬКІ СЛІДЧІ, які розстежували обставини вибуху 5-го грудня 1995 року у службовому бюрі депутата Державної думи Ніколая Лисенка, прийшли до висновку, що цю акцію організував і здійснив він сам. Українці, мабуть, не забули, як у лютому минулому року на засіданні Думи він демонстративно роздер державний синьо-жовтий прапор України, а у вересні того ж року зірвав хрест з грудей депутата-священика Ґлєба Якуніна. Великодержавний шовініст Н. Лисенко впевнював, нібито він є об’єктом пімсти з боку чеченських патріотів, а також з боку членів УНСО. Насправді він нікому не був потрібний і тому довелося самому фальсифікувати атентат на себе.

ВІСІМ АЛЬПІНІСТІВ загинули під час підкорення Евересту в Гімаляях. Невдовзі після того, як спортовці ступили на верхівку цієї найвищої у світі гори (29,028 футів), почалася велика снігова буря, спричинивши людські жертви. Серед них виявилося двоє американців. Решту альпіністів, ледве живих, евакували непальські гелікоптери, яким вдалося приземлитися на нерівному місці на висоті 19,000 футів. Від 29-го травня 1953 року, коли Еверест вперше покорився сміливцям, понад 4,000 альпіністів з багатьох країн світу намагалися досягнути його вершини і 615 найсильнішим з них це вдалося. Починаючи від 1921 року, коли спортовці обрали цю гору своєю ціллю, список жертв дійшов до 142 осіб.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486. UNA: (201) 451-2200

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446
(914) 626-5641, Fax (914) 626-0180, e-mail: unaestat@travel.ios.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Телевізійна політика

Засоби масової інформації в ЗСА подають, що головні телевізійні канали вже зголосили свою готовість надати в останні передвиборчі місяці відповідний час обом кандидатам на президента на дискусію, яку зможуть слухати та обсервувати мільйони американських громадян.

Але вже і тепер, хоча до виборів ще маємо півроку, відповідно спрямована пропаганда для обох політичних партій та їхніх представників пробивається постійно на телевізійних екранах і тим ще раз можна бачити, а радше відчути, яку ролю відіграє тепер цей найбільш популярний засіб політичної інформації. Чи тільки, однак, політичної і чи зацікавлення новинками є аж так велике?

Ось, наприклад, минулого тижня Билл Клінтон відвідав Ню Йорк та Ню Джерзі і хоч його відвідини не були зв'язані з виборами чи виборчою кампанією, все ж помічники Президента зуміли це використати на його користь, коли телевізійні репортери мали більше часу, як новин, і точним описом прилету гелікоптера з Президентом могли зробити йому багато корисного. Це, розуміється, підхопив щоденник „Ню Йорк Таймс" у відповідному коментарі, але ледве чи аж так багато слухачів мають такі описи і чи так дуже слідкують за такими описами молодші віком громадяни, які будуть цього року чи в найближчому часі тими, які матимуть найбільший голос у політиці Америки.

Саме сумнів, наскільки велике значення має тепер політика на телевізійних новинах у формуванні загальної опінії підтверджує недавнє опитування Дослідницького центру П'ю на тему, хто і скільки слідкує за телевізійними новинками в загальному. Виявляється, що відсоток громадян, які постійно дивляться на новинки у телевізії, зменшився з 47 до 42 відсотків у останньому році, а у громадян нижче 30-го року життя — на 16 відсотків менше, ніж попереднього. При тому в часі опитування брали до уваги не лише популярні телевізійні канали, але також каблеві, що в останніх роках здобули в ЗСА широку популярність. Аналітики опитування з притиском підкреслюють, разом з точними даними, факт, що найбільше помічується менше зацікавлення телевізійними новинками серед молодших віком громадян. Причини такого зменшення зацікавлення є різні, однак ствердження такого стану мусить викликати певну застанову у політичних колах Америки, які в останні роки будують цілу свою працю, а передусім пропаганду на передачі її через телевізійні канали і тим через безпосередній вплив на публічну опінію.

Цей спад зацікавлення політичними новинками серед молодих людей в ЗСА особливо цікавий у час, коли в Центральній Европі, де щойно так недавно є можливість неконтрольованих урядом телевізійних передач, широку популярність здобула телевізійна станція „ПРО ТВ", як і в Чехії, і в Румунії має вже понад 70 відсотків глядачів і то у більшості молодших віком осіб, яким відповідає відвертість і актуальний підхід то політичних та загальних проблем її журналістів, пересічний вік яких 25 років.

Ці молоді люди, вишколені в Англії та ЗСА, вносять новий дух у подавання новинок і в загальному у програми і викликують тим широке зацікавлення у глядачів, які довгими роками мали можливість приймати лише новинки, контрольовані одним політичним напрямком.

На жаль, як досі українська телевізія ще не здобула такої соліної політичної думки та тим зацікавлення у молодших глядачів, а російські передачі далі перемагають. І хоча багато чується від відповідальних за цю преважливу ділянку державних мужів на тему поправи та змін, на далі все ще чекаємо на це. А тим часом „годується" молодих людей в Україні російськими новинками або найгіршими бандитськими фільмами із ЗСА.

...Автори книжок і видавництва, які бажають, щоб про їхні книжкові видання були в щоденнику поміщені бібліографічні нотатки, вістки й огляди, повинні прислати до редакції „Свободи" разом з двома примірниками даного твору також і адресу, де таку публікацію можна набути, та її ціну.

Петро Грицак

ОДНА ДИПЛОМАТИЧНА АФЕРА

Недавні політичні події у Центральній і Східній Европі показують значне посилення дипломатичних ініціятив Російської Федерації. Це до певної міри пов'язане з фактом, що в ряді держав — у Польщі, Мадярщині, Румунії, Болгарії, Прибалтиці, навіть частково в Чехії — приходять до влади люди з колишньої номенклятури, а найбільші зміни відбулися у Білорусі. „Білорусизація" (повільний перехід до статусу держави з обмеженою суверенністю) почалася рік тому побиттям палками голодуючих у білоруському парляменті депутатів під хитрим претекстом чутки про підкладення бомби в будинку парляменту, а закінчилася підписанням 2-го квітня 1996 року договору про „з'єднання" Білорусі та Російської Федерації в Співдружність Суверенних Республік. Це викликало атмосферу почуття якогось політичного натиску серед найбільш зацікавлених країн. Ось Литва недавно заперечила вістку про пляни створення екзильного уряду... в Польщі. Також зовсім недавно Білорусь почала досить агресивно „просити" Польщу про екстериторіяльну дорогу через польську територію до Калінінграду після того, як Литва це категорично відмовила, що було пізніше дементоване. В Польщі прем'єр-міністер Олєксі мусів зрезигнувати, бо йому закидували... шпигунство на користь Росії! Судову справу проти Олєксі припинено з „браку доказів".

Залишки імперії

Видно, колишня „імперія зла" не зникла бесслідно. Її тінь — дипломатія і спецслужби — є далі дуже активні, особливо тепер, під час передвиборчої президентської кампанії. Тут треба пригадати, що дипломатія була завжди важливою зброєю Московії, царату і СССР. Пригадаймо собі, що на міжнародну арену як велика потуга Москва вийшла тільки після Переяславського договору, де В. Бутурлінові (як він пізніше хвалився) вдалося намовити Б. Хмельницького й козаків до односторонньої присяги. Очевидці твердили, що перші російські (московські) дипломати хоч були брудні, але ходили в золото вбрані й мали його завжди подостатком для пропаганди, шпигунства та підкупства громадян держав, де були акредитованими! Ще цілком недавно совєтські дипломати і спецслужби регулярно були у стані організувати всякі путчі чи перевороти у ряді держав з однією тільки більшою невдачею — 19 серпня 1991 року в Москві. Це стало можливим завдяки енергійному спротиву столичного населення під харизматичним проводом Єльцина, й довело до розпаду СССР.

Від самого факту зформування Російської Федерації, яке де факто наслідника СССР (наприклад, перманентне членство в Раді Безпеки ООН) почалися спроби зміцнення впливів Російської Федерації, чи евентуальної відбудови СССР у якійсь новій формі. Тим можна пояснити призначення Е. Прімакова міністром закордонних справ РФ замість А. Козирєва як того, що був „зам'який" супроти Заходу, на думку російських ультранаціоналістів. Прімаков із певним КҐБістським минулим ще від часів Ґорбачова, мав досвід також із трактуванням проблем „близького зарубіжжя" (колишніх „республік" СССР) та „братніх народів" (колишніх сателітів), особливо критичних нині країн у російській політиці.

Ось що каже про причини програння у виборах Л. Валенса: „Нас, дисидентів, було коло 3,000, а післякомуністів залишилося 400,000", які потрапили завдяки організації, родинним і товариським зв'язкам та (як підозрівають поляки) грошовій допомозі із закордону виграти недавні президентські вибори. Не пошкодило тут навіть теперішньому президентові А. Кваснєвському те, що він не був „магістром", як спочатку твердив під час виборчої кампанії проти звичайного собі „електрика" Валенси. Подібні застереження можна мати також до інших виборів, які мали місце у сфері зацікавлень РФ. Далі читаємо в газетах, що в Румунії останнім часом багато людей відвідує могилу Чевшеску, де співають „Інтернаціонал", у Болгарії припинено приватизацію колгоспів, у Чехії підозрівають, що партія при владі користувалася закордонними фондами.

Події в Білорусі

Найдалі, однак, зайшли ті зміни у Білорусі, де натиск сильнішого сусіда та шикани скрайньо номенклятурно пов'язаної адміністрації довели наперед до вибору президентом А. Лукашенка (колишнього голову колгоспу), що під час передвиборчої компанії ніби виступав проти корупції, за реформи і т. д. Після вибору, всупереч спротиву, провів референдум (у травні 1995 року), де Білорусь позбулася своєї національної символіки, прийняла російську мову як офіційну, повернулася до старих совєтських підручників для шкіл. При тому тих, хто не погоджувався з такими змінами, „нагороджували" палками в досить рутинний спосіб. Польські часописи повідомляють, що цього року навіть демонстрації з приводу трагедії Чорнобиля не були в Білорусі дозволені владою, а для спинювання чи контролювання демонстрантів спроваджено відділи ОМОН аж із Росії. Розуміється, рутинне „палкування" демонстрантів є поступом у порівнянні з танками та саперними лопатками за часів СССР. Дивним, однак, видається брак зацікавлення закордонних засобів масової інформації тими справами, у протилежність до широко показуваних подій в Україні на похороні Патріярха. Це можна пояснити тільки бажанням не дражнити Москву.

На Україні дипломатичний тиск почався ще три—чотири роки тому інспірованими статтями у закордонній пресі, де говориться про бездарність українців у господарському житті, утиски „російськомовного" населення та інших меншин, загальним непорядками, урядовою корупцією. В російській пресі появляються статті про цілковиту неповноцінність українців: „Украина — це нація-паразит, треба позбавити украинців назавжди й безповоротно" („Русский Взгляд", Оренбург). Інші газети цього типу — „Русский Порядок", „Черная Сотня", „Правда Жириновского" й інші. Як подає „Літературна Україна" (18 квітня 1996), навіть демократи в Думі далі твердять, що українська мова — це тільки місцевий діялект російської, Україна (після повернення до складу Російської Федерації), повинна мати права, аналогічні до... Татарії.

Треба підкреслити, що „Записка" Російської Академії Наук із 1905 р. про окремішність і самостійність української мови була опублікована на правах рукопису, а відомий „Емський Указ" Александра II ніколи формально не був відкликаний. Тим можна пояснити факти браку всякого українського шкільництва у РФ та намагання трактувати українську мову як діялект.

Незважаючи на поїздки Лукашенка в Україну, вона вирішила не йти шляхом „білорусизації", хоч в Уряді напевне є елементи, які були б раді піти цією дорогою. Це виходить із дискусії в „Маніфесті української інтелігенції". Тут, однаке, правдоподібно вирішальною була реакція на відомі події 19-го липня в Києві та факт зацікавлення тими справами міжнародними „медіями".

Україна — не Білорусь

Україна — це не Білорусь, передусім є вона країною набагато більшою, краще економічно розвиненою, з більшим почуттям власної ідентичности та — не треба забувати — великою, активною, досить добре зорганізованою діяспорою. Цього нам, американським українцям, не треба забувати. Хоч тепер офіційні американські чинники, виглядає, ставляться назагал більш позитивно до справи української самостійности, українці діяспори повинні, головно через особисті зв'язки та приватні організації, підтримувати своїх земляків на дусі, а також матеріяльно, в міру можливостей. В кожному разі, прилюдне збирання підписів тільки для закриття ЧАЕС не є під теперішній час позитивним кроком допомоги Україні, а радше пхає її до якоїсь нової кризи. Треба тут замість того зробити для американських чинників якесь позитивне враження: щоб повірили, що таки як довго вони собі самі помагають, українцям варто помогти, вони на те заслужили собі власними зусиллями, щоб „вирватися із післякомуністичної депресії". Тому треба бути терпеливим з Україною і не дати їй піти шляхом Білорусі! Які це були б страшні наслідки для вільного світу, якби Україна тепер інтегрувалася у РФ „на правах Татарії" (як кажуть деякі „демократи" в російській Думі), чи „на правах звичайної губернії", як недавно сказав один із теперішніх кандидатів на президента Росії В. Жириновський.

КоЗІ

„Карпатська Україна і Августин Волошин"

„Карпатська Україна і Августин Волошин" (матеріяли конференції 11-12-го березня 1994 року), відповідальний редактор Павло Чучка. Ужгород, 1995, МПП „Ґражда", стор. 360.

Під таким заголовком появилася в Ужгороді в кінці 1995 року книга-збірник доповідей, які були прочитані на міжнародній науковій конференції в Ужгороді 11-12-го березня 1994 року. Конференція відбулася для відзначення 55-ліття Карпатської України та 120-річчя з дня народження її президента Августина Волошина.

На пленарному засіданні конференції прочитано дві загальнопрограмові доповіді, які відкривають збірник, а саме: Василя Маркуся „Еволюція політично-правового статусу Карпатської України в 1938-39 рр." та Павла Чучки „Августин Волошин і утвердження літературної мови в Карпатській Україні". В розділі „Історія, політика, право" опубліковано 14 доповідей, здебільшого загальні про Закарпаття, в тому числі чотири з наголосом на діяльність та особовість А. Волошина. З цих доповідей особливо цікаві ті, що подають нові матеріяли: Олександра Барана („Чехо-Словаччина й уряд Карпатської України"), Василя Худанича („Карпатська Україна в системі міжнародних відносин — Схід-Захід"), Олега Гриненка („Закарпаття в европейській політиці"), Миколи Плав'юка („Внесок Організації Українських Націоналістів у будівництво Карпатської України"), Дмитра Данилюка („Українська історіографія історії Закарпаття"), Осипа Данка („А. Волошин — людина трьох покликань"), Миколи Мушинки („Взаємини С. Ключурака з А. Волошином"), Романа Мизя („Відгуки на проголошення Карпатської України та на її трагедію в українській пресі Югославії") та інші.

В секції „Мова, література, педагогіка" більшість доповідей-статтей присвячено А. Волошинові (вісім з усіх тринадцятьох), серед яких замітні: Наталії Вигодованець і Ерики Ґоци („А. Волошин про національне шкільництво в Україні"), Бориса Галаса („Науково-педагогічні погляди А. Волошина і процес утвердження літературної мови на Закарпатті"), Олекси Мишанича („Августин Волошин як літератор"), Василя Німчука („Практична граматика руської мови" А. Волошина), Івана Сенька („Фолькльор у шкільних підручниках А. Волошина") та інші. Цікавий зміст книги завершують „спогади і повідомлення", серед яких, зокрема, багаті новими даними: „Березнева ніч — біженці з Карпатської України в Руському Керестурі" пера Михайла Ковача та „Таким він залишився в пам'яті верховинців" (про А. Волошина) Михайла Могорити.

Загалом у збірнику виступило 38 авторів, з чого троє із західної діяспори, чотири з колишньої Югославії (дві статті надруковано бачванською говіркою), один із Словаччини і один автор з Мадярщини, а решта з України. Крім згаданих матеріялів-доповідей опубліковані тексти привітань на пленарній сесії вікриття, в тому числі і від колишнього Президента України Леоніда Кравчука, та резолюції-ухвали конференції, прийняті кінцевою пленарною сесією.

Збірник з пересилкою коштує в Північній Америці 11 дол., а за океаном 12 дол. Замовляти належить і виставляти чеки: KoZI, 2247 W. Chicago Ave., Chicago, IL 60622-4828.

Наталія Кібець

ЗАМІСТЬ КВІТІВ...

Коли сімома пострілами з пістолі злочинна рука наймита московсько-большевицької партії Шварцбарда обірвала життя передового борця за волю України — Головного Отамана військ УНР Симона Петлюри, це був тяжкий і болючий удар для всіх українців, а що вже казати про вдову і улюблену донечку? Якими словами можна висловити їхній біль? Вбиваючи Симона Петлюру, московські большевики переслідували дві мети: поперше, знищити людину, що в той час була символом і рушієм української визвольної революційної ідеї, а подруге, скомпромітувати цю ідею, втілену в особі Симона Петлюри, тобто ідею української незалежної суверенної держави.

Симон Петлюра

З іменем Петлюри пов'язана збройна боротьба українського народу за свою державність 1917-21 років. Симон Петлюра, як Головний Отаман військ УНР, як військовик, як політик, як публіцист ніколи не сходив зі своїх безкомпромісових позицій. Будучи добрим організатором і командувачем, він зумів згуртувати під свій провід видатних і досвідчених військових діячів.

Як голова Директорії, був щирим демократом, прихильником народоправности, глибоко ліберальною і гуманною людиною і водночас політиком великого формату; він не вагався перед відповідальними рішеннями при потребі. Широкий погляд і передбачливість виявив він, зокрема, у визначенні завдань політичної еміграції, а також в ролі боротьби за українську державність, що було не до смаку російсько-большевицькому урядові. В їх понятті, змагання українського народу визволитися з-під російського панування було бандитсько-отаманським виступом, з яким треба вести боротьбу і то жорстоку. Безумовно, всіх, хто боровся за незалежність України під проводом Петлюри, називали „петлюрівці", „петлюрівська банда", „петлюрівщина".

Точно так, як за царату, від Петра І починаючи, енциклопедичні синоніми (пов'язані з українством): „мазепинці", „мазепи", „мазепинство".

А хіба Борис Єльцин, теперішній президент Росії, не називає чеченців бандитами і що їх треба нищити, як скажених псів!.. Бо, бачите, чеченський народ бориться за свою незалежність, прагне, як і ми колись, звільнитися від московського панування над ними. І тому їхнє становище для нас, більш, ніж кому іншому, є зрозумілим. Може, врешті, лідери держав світу побачать правдиве обличчя Росії: чи була вона царською, чи червоною, чи нині наче „демократичною", від неї смердить накипілим „казанком" російського шовінізму.

Згадуючи про Головного Отамана Симона Петлюру, не можна оминути його дружину Ольгу, з дому Більська, родом з Прилук на Полтавщині, за фахом учителька. Народилася вона 23 грудня 1885 року. Симон Петлюра народився 10 травня 1879 року у Полтаві. Батьки його полтавчанські міщани, козацького походження. У 1908 році Ольга стала дружиною Симона Петлюри. Обоє були активними членами української колонії в Москві. Там в них народилася доня Лариса (25 жовтня 1911 р.). В тяжких часах українського національного відродження Ольга була невтомною співробітницею Симона Петлюри, хоч часто обставини не дозволяли їм бути разом.

Врешті на вільних землях Франції (це була весна 1926 року) змогли вони спокійно жити разом, мати своє домашнє вогнище і прагнули відійти від тяжких напружень та небезпек, а головне — це було „щастям" для молоденької Лесі (їй тоді було 14 років) бути біля свого „любого татка", і нараз — сім пострілів з пістолі... Не заломилася Ольга, вона цілком присвятилася вихованню донечки. Жили в Парижі на Рю Тенар, а потім у Ґреноблі. Леся вчилася в ліцеї Фенельсон...

Ольга почала глухнути, а Леся захворіла на туберкульозу легенів. Виїхали до Комба-Лє-Бен на лікування, але недуга продовжувалася. Померла Лариса — Леся Петлюра 6-го листопада 1942 року. Поховали її на цвинтарі Монтпарнас, де спочиває також її улюблений татко. Ольга зовсім втратила слух, але не втратила зацікавлення до всього українського, особливо долі українських ветеранів. Хоч сама жила в біді, але в потребі позичала гроші хворим українським воякам, а як позичені гроші поверталися, то питала, чи нема інших потребуючих.

На схилі віку Ольга жила в Парижі під опікою ген. О. Удовиченка (який працював таксівкарем), а на літо виїжджала на провінцію в Монтарж. Для всіх відвідувачів, а було їх багато, була у неї завжди привітна і ласкава усмішка. Українки у Франції називали її „сивою голубкою", а французи казали, що то є „ля гранд дам де л'Юкрен".

Ольга Петлюра відійшла на вічний спочинок 23-го листопада 1959 року. У прощальному слові о. протопресвітер Володимир Вишневський сказав: „Світлої пам'яті Ольга була дуже релігійною людиною. З правдивою побожністю приступала до Святих Таїн Христових. Будучи сама в недостатках, часто ділилася тими дарами, які присилали їй зі всіх кінців світу окремі українці й організації. Ми шанували і шануємо її не тільки тому, що вона була вірною дружиною Великого Мужа України — Головного Отамана, але й тому, що вона була типовою представницею українського жіноцтва, яке від віків терпить страшні напасті й удари долі разом зі своїми батьками, чоловіками і синами — борцями за кращу долю української нації. Покійна Ольга Петлюра була власне взірцем Українистрадниці..."

Вшановуючи пам'ять Симона Петлюри, Головного Отамана військ УНР (25 травня 1996 року припадає 70-та річниця його смерти), вшануємо і його вірну дружину Ольгу і донечку Ларису. Нехай ця скромна згадка буде весняними квітами на їхні могилки зі степів України і садів діяспори. Вічна їм пам'ять!

Ми на еміграції продовжуємо традиції наших попередників, ми не забуваємо їх — наших героїв, що віддали своє життя в різні часи і обставинах в боротьбі за волю України. Ми згадуємо їх у своїх молитвах і писаних спогадах.

Сподіваємось, що український народ у своїй державі, на своїй вільній від окупанта землі не забуде пом'янути їх у цю річницю незлим, тихим словом.

ПРОТОКОЛ СПЕЦІЯЛЬНИХ НАРАД УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

що відбулися у Головній Канцелярії
у днях 18- го і 19-го листопада 1995 р.

ПЕРШИЙ ДЕНЬ НАРАД

Субота, 18-го листопада 1995 р.

9:00 рано

У нарадах брали участь члени:

ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ:
Уляна Дячук - предсідник
д-р Нестор Олесницький - заст. предсідника
д-р Петро Саварин - директор на Канаду
Аня Дидик-Петренко - заст. предсідника
Марта Лиско - секретар
Олександер Благітка - касир

ГОЛОВНОЇ КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ:
Степан Гавриш
Василь Пастушок
Стефанія Геврик
Анатолій Дорошенко
Іван Винник

ГОЛОВНІ РАДНІ:
Рома Гадзевич
Текля Мороз
Стефко Куропась
Олександер Худолій
Володимир Корчинський
Евген Іванців
Стефанія Гаврилюк
д-р Олександер Серафин
Андрій Кейбіда
Анна Ремик
Микола Дяківський
Роман Куропась
о. д-р М. Стасів

Неприсутний: Тарас Шмаґала мол., оправданий

Гостями на цих нарадах були:
Йосиф Лисогір
Володимир Сохан

Від редакції Свободи присутніми був гол.ред. Зенон Снилик та редактор Оля Кузьмович

Протоколує наради Оксана Тритяк

1.

ВІДКРИТТЯ СПЕЦІЯЛЬНИХ НАРАД

год. 9:00 ранком

Уляна Дячук -

- У. Дячук, предсідник відкрила наради, вітаючи усіх присутніх членів Гол. Уряду та членів Контрольної Комісії.
- Предсідник У.Дячук попросила до молитви о. мітрата д-ра М. Стасіва.
- По молитві предсідник У. Дячук підкреслила, що лише справи, котрі є на порядку спеціяльних нарад можуть бути порушені чи дискутовані.

2.

ПРИЙНЯТТЯ ПОРЯДКУ СПЕЦІЯЛЬНИХ НАРАД

Предсідник представила порядок нарад:

1. Відкриття спеціяльних нарад
2. Прийняття порядку нарад
3. Перегляд всіх ділянок праці УНСоюзу за 1995 рік
4. Затвердження бюджету УНС на 1996 рік
5. Встановлення дати і місця чергової Конвенції УНСоюзу
6. Затвердження заходів для можливої злуки з Українським Братським Союзом і Українською Народною Помічччю
7. Закриття нарад

3.

ПЕРЕГЛЯД УСІХ ДІЛЯНОК ПРАЦІ УНСоюзу за РІК 1996.

а) Організаційний відділ
б) Видавництво
в) Союзівка
г) Бюро у Вашінґтоні
Ґ) Бюро у Києві
д) Корпорація Дому УНСоюзу

а) Осяги організаційні:
Звіт був представлений і пояснений.

Америка
Січень - жовтень (10 місяців)

Порівнання	1995 р.	1994 р.
Число округ	31	31
Число відділів	336	359
Приєднано нових членів	884	941
Загальна сума забезпечення	$16,080,553	$10,015,378
Пересічна сума забезпечення	$ 18, 191	$ 10,643
Виконана квота	44%	47%

Предсідник У. Дячук підкреслила, що всюди, де сума забезпечення дуже побільшилася це заслуга професійних продавців.

Канада
Січень - жовтень (10 місяців)

Порівнання	1995 р.	1994р.
Число округ	4	4
Число відділів	40	42
Приєднано нових членів	159	65
Загальна сума забезпечення	$8,253,688	$429,000
Пересічна сума забезпечення	$ 51,910	$6,600
Виконана квота	58%	28%

Звіт професійного відділу, з продажу тільки поліс УНСоюзу:

Січень - жовтень 1995 р. (10 місяців)

	Америка	Канада
	Загальна сума:	
Життеве забез.	(126) - $2,717,865	(126) $7,883,688
Пенсійні поліси	(68) - $1,230,678	

Загальна сума проданих поліс 1995 р.

Професійні продавці	ч. 252	$10,601,553
Відділові організатори	ч. 632	$ 5,479,000

Звіт канцелярії продажу забезпечення у Торонті

Січень - жовтень 1995 р. (10 місяців)

Нові аплікації:	ч.168
Життеве забезпечення	$1,0719,570
Забез. на випадок непрацездатности	$ 16,325
Інвестиційні поліси	$ 12,400

Продані поліси:		Забезпечення	Вкладки
старі УНСоюзу	50	$ 227,000	$ 3,253
нові УНСоюзу	56	$6,237,570	$30,561
Поліси не УНСоюзу, котрі ми продаємо через аґенцію	62	$4,255,000	$44,037

Проблеми:
- Вік секретарів Відділів є дуже високий. Вони не мають вже підходу до молодшого покоління. Нашим завданням є постаратися, щоб прийшла зміна в проводі відділів. Наші нові секретарі мусять бути більше професійні. Мусять набрати більше знання, здавати іспити, щоб одержати дозволи (ліцензії). Ми мусимо бути селективні, затруднюючи продавців забезпечення. Мусимо ствердити, що наша громада бажає, щоб продавці були українці та нажаль українців професійних продавців є дуже мало.
- Цього року ми рішили, що окружні збори в осені повинні бути курсами для теперішніх секретарів та для майбутніх зацікавлених кандидатів, яких ми всі повинні старатися придбати до УНСоюзу.

Брали участь в дискусії над звітом; У. Дячук, В. Пастушок, С.Гавриш, О.Серафин, А.Дорошенко, Р.Куропась

- Треба подати Гол. Урядові річно точні цифри кожного професійного бюра, Парма, Філядельфія, Джерзі Сити і Торонто.
- Нам потрібно зорганізувати професійні бюра в Чикаґо і в Дітройті.
- Нам потрібно знайти нових професійних продавців.
- Теперішня річна квота 2000 нових членів на рік є не реальна. На другий рік змінимо на більш реальну квоту.
- Курси для секретарів повинні бути реклямовані в союзовій пресі.
- Забезпеченева ділянка міняється дуже швидко, і наші секретарі мусять бути більш підготовані, мусять здавати іспити для одержання ліцензії. Наші секретарі також повинні заохочувати нових молодих осіб включитися у секретарську працю.

б) Видавництво:

1. **Свобода**
-Згідно з рішенням попередніх Головних Нарад, канцелярія вислала в травні до всіх читачів Свободи запитник, чи бажають щоб щоденник "Свобода" залишився надалі щоденником чи змінити його на тижневик. Окрема комісія, в складі В.Сохан, почесний член і І.Винник, контролер перевірила висліди запитників. Відповіли 4,860 осіб, з яких 60% заявили, щоб лишити Свободу щоденником.
- Рішено передплату підвищити для членів до 75 дол., а для не-членів до 100 дол. річно.
-Тепер всі передплати безпосередньо в плачується до адміністрації газет.
- Разом з відповіддю-запитником ми отримали 140,000 дол. передплат, що нам додало додаткової спішної праці в адміністрації.
- Нажаль цього року ми втратили двох працівників в адміністрації Свободи.
- Ми купили нову комп'ютерну програму для передплат, котра подасть нам історію кожної передплати. Це значно облегшить адміністраційну працю.

2. **Веселка**
- Згідно з рішенням попередніх Головних Нарад, Веселка перестала виходити від червня 1995 р.
- На складі є великий запас річників і окремі числа, котрі можна легко набувати у книгарні Свободи.

3. **Альманах**
- Річний Альманах на 1996 р. вже є готовий і якраз друкується.

4. В місяцях червень, липень і серпень предсідник У. Дячук мала зустрічі з редакторами Свободи. Велися дискусії, як поліпшити щоденник. У цім намірі був видрукований у щоденнику запитник до читачів, щоб довідатися, який матеріял їх найбільше цікавить. Як вислід цього запитника було впроваджено нові колонки в Свободі. Друкуються матеріяли іміґраційні, леґальні та на медичні теми. Мусимо шукати нових читачів і давати цікавий для них матеріял.

5. **Фінансовий звіт видавництва**:

Січень - вересень (9 місяців)

	1994	1995
Загальний дохід	$1,371,898	$1,486,688
Видатки	$1,329,858	$1,500,470

Проектовані цифри доходу 1996 р. -	$1,614,000
Проектовані цифри розходу 1996 р. -	$1,720,000
Проектований дефіцит 1996 р.	$ (106,000)

Брали участь в дискусії над звітом: У. Дячук, С.Куропась, О.Серафин, В.Пастушок, Т.Мороз, Р.Куропась, Е.Іванців, Н.Олесницький, А.Дорошенко,

- Членські вкладки є відділені від належности за передплату газет.
- Стараємося збільшити число оголошень у газетах.
- Відколи газети є більш самостійні, УНСоюз буде покривати кошти своїх оголошень у Свободі і "The Ukrainian Weekly".
- Час від часу ми перевіряємо передплатників, чи вони є членами УНСоюзу, якщо ні, висилаємо їм інформації про УНСоюз.
- Всі секретарі дістануть списки всіх передплатників, котрі скасували свої передплати; секретарі повинні перевірити чому вони скасували і вплинути на них відновити передплату, мотивуючи, що ціна передплати є дешевою.
- Треба, щоб УНСоюзова преса промовляла, до нової іміграції.
- Нова іміграція є новий потенціял наших україномовних читачів і треба включати більше інформацій з цілої України на всілякі теми, не лишень політичні новинки, котрі часто є негативні. Важним є позитивні, цікаві новинки про культурне і наукове життя , з усіх областей України.
- Цікаво було б мати колонки на медичні теми, інформації про іміграційні справи та інформації про плянування маєтків та інвестиції і тестаменти, можна в цих інформаціях про інвестиції інформувати читачів про всі наші продукти.
- Є дуже тяжко приєднати нових читачів до нашого щоденника.
- Потреби читачів є дуже різноманітні, спеціяльно, якщо вони віком та часом іміграції є такі різні.
- Нові іміґранти не все ставляться позитивно до нашого видавництва бо;
  1. наша мова є відмінна
  2. інший обсяг зацікавлення
  3. в інших чужомовних газетах є цілі розділи присвячені новій іміграції, теми яких є для них цікаві, наприклад: можливости праці, мешкання, іміграційні інформації, шкільництво (де мову навчати)
  4. в Україні є інакші правила журналізму, нові іміґранти ще не привикли до нашої форми
  5. передплата у сумі 75 дол. для нових іміґрантів наразі недоступна
- Ми повинні включати декотрі цікаві статті з України.
- Є можливість видавати сторінку присвячену для нового іміґранта, так як в минулому ми мали сторінки для молоді, Пласту, Суму, музейні і т.д.
- Окрема сторінка для іміґрантів нас розділює спеціяльно якщо ми будемо уживати інакшу мову, нам треба знайти спільну мову і єднатися а не ділитися.
- Цікаво було би мати час від часу статтю про індивідуальних українських громадян, котрі є визначні в якому небудь полі діяльності.
- Можна давати винагороди в сумі 10 дол. - купон на Союзівку - для тих членів чи передплатників, котрі приєднали нам нового передплатника.
- Щоб зацікавити нових читачів наші редактори повинні трохи змінити наш напрям, щоб включити усіх україномовних читачів, тобто газета повинна бути різноманітна, щоб охопити усіх.

В) Союзівка:

- Наша нова кафе "Q Cafe" не була готова на літній сезон -
  (1) бо "Н.Й. Відділ Здоров'я" часто міняв свої вимоги щодо побудови кафе
  (2) достава обладнання не була на час
- Багато наших літніх працівників помагали в перебудові кафе.
- Кафе було готове на "Labor Day", але не було відкрите бо кухарське обладнання не було випробуване.
- Видатки, котрі були призначені на перебудову в сумі 75,000 дол. були дотримані.
- Цього річна проба - поділ коштів готелярства і харчування була корисною.
- Більшість наших гостей їли обід надворі, а не в їдальні.
- Наші всі табори були успішні.
- "Labor Day" був дуже успішним, погода дуже сприятливою, було дуже багато гостей, а найбільше молоді.
- Ми відклали багато направ на Союзівці, котрі треба буде фінансувати незабаром.
- Союзівка видала газетку "Newsletter", ми реклямуємо її на телевізійній програмі Контакт і включимо Союзівку в комп'ютерській системі інтернет.
- Тел. число і адреса Союзівки повинні бути публіковані у Свободі.

Союзівка
січень - жовтень

	1994	1995
Прихід	$ 918,287	$ 986,560
Розходи	$1,495.806	$1,486,097

г) Бюро у Вашінґтоні:

- Згідно з рішенням Головного Уряду, Екзекутивний Комітет зробив заходи для замкнення канцелярії у Вашінґтоні в липні ц.р. Умебльування і устаткування перенесено до Гол. Канцелярії.
- Е. Іванців працював зі свого дому на наше бажання, в справі одержання фондів для України. Недавно Америка апробувала не менше як 225,000,000 дол. допомоги Україні; Росія дістала не більше як 195,000,000 дол.
- Предс. У.Дячук в імені Гол. Уряду подякувала бувшому директорові бюра у Вашінґтоні, Евгенові Іванцеві, за його професійне керівництво і його постійне зусилля представляти УНСоюз як чоловим провідником громади, який інформує американських законодавців і політиків про потреби України. Ми одержали багато листів від представників етнічних груп та деяких українських активістів з побажанням, щоб залишити бюро у Вашінґтоні відкритим. Ці листи свідчать про добру працю бюра, як також директора Е.Іванцева.
- Після закриття бюра у Вашінґтоні, Е. Іванців та У. Дячук дискутували окремо з УАКР та УККА, як також і з українськими кредитівками, у справі створення все-громадського бюра, котре було б утримуване спільними зусиллями громади.
- До тепер не було жодної відповіді.
- На прохання Екзекутивного Комітету, Е.Іванців представив УНСоюзові пропозицію для дальшої співпраці у рамках створеного ним приватного бюра, але на жаль не було часу розглянути його пропозицію.

Брали участь в дискусії; У.Дячук, О.Худолій, Н.Олесницький, М.Лиско, А.Дорошенко, О.Серафин, О.Благітка, П.Саварин, Р. Гадзевич, Е.Іванців, В.Корчинський, С.Куропась, І.Винник, Р.Куропась, В.Пастушок, Т.Мороз.

- Українська громада потребує представництво у Вашінґтоні а не УНСоюз.
- Є необхідно, щоб українці були представлені у Вашінґтоні, але в рамках громадського бюра.
- Представництво у Вашінґтоні повинно бути громадським зусиллям. УНСоюз радо брав би участь в такім бюрі але з підтримкою громади.
- Другі установи, кредитівки, скористали з нашого представництва у Вашінґтоні а жодного вкладу не дали.
- Наше членство не уважає бюро у Вашінґтоні як братську ділянку, а ми маємо відповідальність вперше до нашого членства.
- Були публіковані 22 листи в "The Ukrainian Weekly", котрі пітримували залишити бюро у Вашінґтоні відкритим. З 22-ох листів лишень 8 дописувачів були нашими членами. Легко не членам пропонувати нам що робити з нашими грішми.
- До тих дописувачів, котрі не були членами, УНСоюз звернувся у справі членства.
- В Українськім Тижневику був лист де було рекомендовано почати фонд на підтримку бюра у Вашінґтоні де члени громади повинні обіцяти 100 дол. річно на підтримку бюра.
- В Канаді є одне бюро під одною господаркою, КУК. В Америці також повинно бути одне представництво громади і одне бюро у Вашінґтоні.
- Є другі етнічні групи, котрі мають не одне, але кілька бюр у Вашінґтоні. Наша громада теж повинна мати різні представництва і бюра у Вашінґтоні. УНСоюз повиннен бути представлений у Вашінґтоні також.
- Замість відкривати ще одне бюро у Вашінґтоні, УККА вже має там бюро, ми повинні всі наші зусилля вкладати у з'єднання нашої розділеної громади; себто УККА та УАКР, і підтримувати то бюро, котре тепер є в Вашінґтоні.
- Наразі згода була створити спеціяльну комісію у справі злуки.
- На будуче такі переговори будуть в рамках кількох осіб, бо особливо в перших переговорах треба малої групи учасників, а щойно в ширших нарадах можна допустити до загальної участі.

ґ) Бюро у Києві:

- Купили мешкання в Києві, де міститься пресове бюро. Друге мешкання біля нього винаймаємо, як буде можливість купимо його і зробимо одно велике бюро.
- Марта Коломиєць вернулася з Києва до Америки і на деякий час Христина Лев була нашим коросподентом в Києві.
- Кошти в Україні скоро зростають.

ПЕРЕРВА НА ОБІД
1:00 пополудне

Уляна Дячук :
Предсідник У. Дячук відкрила пополудневі наради.

Аня Дидик-Петренко:

А.Дидик-Петренко оповіла про свій побут в Україні:
- А. Дидик-Петренко мала нагоду перебувати в Києві і деколи співпрацювати з нашим київським бюром.
- Київське бюро дуже похвально і гідно представляє УНС, як також часто приймає провідничу ролю поміж західними коросподентами.
- Американський погляд на наші справи є дуже важний. Часто наші коресподенти дають західнім коросподентам прямі інформації.

Брали участь в дискусії: В.Корчинський, О.Серафин, А.Дорошенко, З.Снилик, С. Гавриш, Е.Іванців,

- Оплата бюра в Києві є поділена; УНС оплачує всі платні коросподентів, а Фонд Відродження оплачує решту видатків.
- Є загальна піддержка пресового бюра в Києві від членів УНСоюзу.
- Свобода по більшій части користується інформаціями УНІАР, якщо потрібно тоді звертаєся до нашого бюра.
- УНСоюз у співпраці з УККА подалися за фінансовою піддержкою від "USAID" одної програми - на 1,000,000 дол.; є велика можливість отримати ці гроші, бо УНСоюз є вже знаний в Україні; якщо ми отримаємо ці фонди буде можливість розбудувати наше бюро в Києві не за УНСоюзові чи української громади гроші, але за державні фонди.

Марта Лиско:

- Подякувала і поґратулювала радним М.Дяківському і В.Корчинському за придбання нових членів; заохочувала всіх членів Гол. Уряду відновити нашу стару традицію яка вимагала щоб на наради приїздити з аплікацями нових членів.

4.

ЗАТВЕРДЖЕННЯ БЮДЖЕТУ УНС НА 1996 РІК

Олександер Благітка:
О.Благітка, касир представив фінансовий звіт і бюджет на 1996 р.

Брали участь у дискусії: Й.Лисогір, О.Серафин, У. Дячук, А.Дорошенко, Н.Олесницький, С.Куропась, Р. Куропась

- Були деякі зауваги щодо представленого бюджету на 1996р. і по довшій дискусії рішено, що доповнений бюджет буде висланий до всіх членів Гол. Уряду за кілька тижнів.
- Дивіденда на 1996 р. буде знижена.
- Дивіденда повинна бути обраховувана на підставі приходів.
- Якщо приходи падуть тоді виплата дивіденди є нижчою.
- УНСоюз щорічно виплачує своїм членам грошову дивіденду, хоча жодного зобов'язання на це УНСоюз не має.
- Треба усвідомлювати наших членів, що братські послуги, фінансова підтримка обидвох наших видань, підтримка Союзівки та київського бюра це також велика дивіденда.
- Цього року з дивідендовими чеками повинен бути висланий лист, який інформуватиме про інші дивідендові користі, які постачає УНСоюз для своїх членів.
- Ми повинні відложити певну суму грошей на випадок спеціяльної конвенції у справі можливості злуки двох братських установ .
- Екзекутивний Комітет старається перевірити у забезпеченевому уряді в Н. Дж. чи можна буде обійтися без спеціяльної конвенції в справі злуки, що заощадило би нам сотки тисяч долярів.

Нестор Олесницький:
Пропонує внесок:
Прийняти пропонований бюджет на 1996 р.

Підтримує внесок:
Олександер Серафин

За: 23 Проти:0 Стриманий:1

Пропонований бюджет прийнятий.

д) Звіт Корпорації Дому УНСоюзу :

Олександер Благітка:
О. Благітка представив фінансовий звіт Корпорації Дому УНСоюзу - і також звітував у справі продажу нашого будинку і купна нового приміщення в Морріс Кавнті, Н.Дж.
- Щоб заощадити комісійне від продажу ми старалися самі шукати купців. Було декілька зацікавлених, але ані один не був серйозним купцем.
-Екзекутивний Комітет погодився дати на продаж наш будинок професійній фірмі "Cushman & Wakefield".
- Рівночасно шукаємо менший будинок для нас в Морріс Кавнті, Н.Дж.
- Оглянено понад 30 будинків у цій околиці.
- Пересічна ціна будинків є між 2-3 мільйони дол.
- Наразі нічого відповідного не найшли.

Уляна Дячук

Предсідник У.Дячук звітувала, що Екзекутивний Комітет затвердив спеціяльний комітет котрий буде відповідальний за купно нового будинку і за продаж будинку в Джерзі Сиґі..

Члени цього спеціяльного комітету:
1. Уляна Дячук
2. Марта Лиско
3. Олександер Благітка
4. Володимир Корчинський
5. Олександер Серафин
6. Нестор Олесницький
7. Василь Пастушок
8. Іван О. Флис

- У справі продажу і купна будинків і у справі злуки з двома братськими установами УНСоюз буде потребувати адвоката, котрий буде заступати УНСоюзові справи.
- Нас найкраще може представляти адвокат зорієнтований у справах УНС і котрий має досвід у трансакціях нерухомостей - "real estate".
- Для найліпшої користі УНСоюзу, ми повинні затруднити Нестора Олесницького, заступника предсідника УНСоюзу, щоб нас представляв в обидвох проектах.
- Н.Олесницький від 1982-1990 був членом контрольної комісії УНСоюзу, а від 1990-1998 є заступником предсідника.
- У своїй приватній практиці він є фахівцем у справах "real estate" .
- Часто громада уживає загальний термін "конфлікт інтересів" коли член управи чи екзекутиви є платний за свої професійні послуги.
- Це питання, "конфлікт інтересів" було порушене на Конвенції.
- На Конвенції було рішено, що як УНСоюз просить члена управи чи будь якого урядовця про професійні послуги, він тоді є нашим консультантом і буде платний за його професійні послуги.
- Мусимо переговорити і вирішити чи, якщо ми би затруднили Н. Олесницького, як нашого адвоката до продажу і купна будинків і в справах злуки братських установ, чи це його ставить у позицію 'конфлікту інтересів' ?

(Закінгення на стор. 4)

Статут, Секція 29 - Конфлікт Інтересів, сторінка 26.

"Головним обов'язком кожного урядовця та службовика Союзу є повна льояльність до Союзу. Льояльність до Союзу, між іншими речами, означає, що:

1. Ніякий урядовець чи службовець не може свідомо конкурувати зі Союзом в будьякий спосіб, наприклад, набуваючи або позбуваючи вартісні папери або інше майно.

2. Ніякий урядовець чи службовець не може принимати нічого вартісного від осіб або фірм, які ведуть переговори або заключають договори зі Союзом, або правдоподібно матимуть ділові взаємини зі Союзом.

3. Ніякий урядовець чи службовець не може брати участь в будьяких переговорах або ділових взаєминах в імені Союзу з ніякою фірмою в якій цей урядовець чи службовик безпосередньо чи посередньо має інтерес, будучи власником її акцій (шерів) або в інший спосіб, за виїмком звичайної інвестиції, в незначній сумі. Та сама засада відноситься до переговорів і ділових взаємин з будьякою особою.

4. Кожний урядовець чи службовець є зобов'язаний перед Союзом виявити його урядовцеві, перед яким він звітує, всякий можливий конфлікт інтересів, який йому відомий, поміж його особистими інтересами та інтересами Союзу."

З наміром виконати вище з'ясовані засади поступовання, кожний урядовець і чоловий службовець буде зобов'язаний щороку виповнити запитник у справі конфлікту інтересів, устійнений Головним Екзекутивним Комітетом.

- Останні 15-20 років члени Екзекутивного Комітету, директор Союзівки, адміністратор Свободи, дотримуються вище згаданих засад і щорічно підписують запитник про конфлікт інтересів.

Олександер Серафин:
Пропонує внесок:

Затруднити Нестора Олесницького, як адвокатського представника УНСоюзу в справах продажі і купна будинку та в справі злуки двох других братських організацій.

Підтримує внесок:
Василь Пастушок
Андрій Кейбіда

Брали участь в дискусії: В. Корчинський, О.Благітка, В. Пастушок, О. Худолій, А. Дорошенко, Е. Іванців, Й. Лисогір, М. Лиско, С. Куропась, Р. Гадзевич, Р. Куропась, о. М. Стасів, У. Дячук

- Як дискусія розвинулася Нестор Олесницький заявив, що він виходить із залі, щоб дати змогу всім свобідніше висловлювати свою думку.
- Ми маємо повне довір'я до Н. Олесницького, але Гол. Уряд представляє членів і ми маємо відповідальність перед ними їм звітувати, що ми повністю перевірили всі можливості, щодо оплат за такі обслуги.
- Ми повинні отримати кілька кошторисів від адвокатських фірм, щоб себе і наше членство задоволити.
- Ми повинні перевірити, які є оплати за цього рода послуги в інших адвокатських фірмах.
- Згадано, що Н. Олесницький вже не раз давав УНСоюзові професійні поради за котрі не вимагав заплати.
- Були також справи, де Н. Олесницький представляв УНСоюз і за ті послуги був платний і вив'язався добре.
- Щоб запобігти можливости конфлікту інтересів, Н. Олесницький не може бути в комітеті купна будинків.
- Перевіряючи наш статут, з правної точки зору, це не є конфлікт інтересів.
- Але з практичного погляду наше членство може бути під вражінням що це таки є конфлікт інтересів.
- Ми повинні звернутися до забезпеченевого уряду про їхню опінію, чи це є конфлікт інтересів.
- Забезпеченевий уряд міг би порадити, як другі організації поступили в таких самих обставинах.
- На випадок судових оскаржень членів Головного Уряду УНСоюзу має забезпечення.
- Задля добра УНСоюзу корисним є затруднити адвоката який є добре обізнаний у справах УНСоюзу це треба відповідно пояснити нашим членам.
- Одначе багато наших членів є під вражінням, що деякі рішення є роблені Екзекутивним Комітетом поза кулісами котре не відповідає правді..
- Чому ми не даємо можливости нашим професіоналістам - членам Гол. Уряду заробити, а натомість маємо повне довір'я до чужих осіб.
- Справа конфлікту інтересів виникає тоді, як відбуваються таємні пертрактації пов'язані з грошовими заплатами.
- Якщо всі пертрактації є оголошені тоді пересічно нема жодних конфліктів, а якщо є то легко їх зауважити.
- Треба пам'ятати, що адвокат дає професійні поради, але адвокат сам нічого не рішає, Екзекутивний Комітет або Гол. Уряд робить всі рішення.
- Н. Олесницький не повинен бути членом спеціяльного комітету продажі чи купна будинків.
- Н. Олесницький не може голосувати в справах продажі чи купна будинків.

Нестор Олесницький:

- Н. Олесницький нагадує що Гол. Уряд має полагодити 2 точки -
1) перше узгіднити, чи це є конфлікт, чи ні
2) якщо рішення є ні, як залагодити справу погляду деяких членів, котрі будуть так чи сяк уважати наше рішення не правильним

- Моя ціна за професійну обслугу буде обрахована на години.
- Рахунки з повними поясненнями будуть висилані місячно.
- Я обслуговую українські установи за 150 дол. за годину.
- В Ню Джерзі адвокатські ціни за годину є між 50 - 350 дол.
- За обслугу американських корпорацій моя обслуга є від 200 - 225 дол.
- Я є в практиці 25 років а моя спеціяльність є "real estate".
- В Ню Джерзі нема спеціялістів, котрі виключно займаються злуками братських установ таких як наші
- В моїй опінії Забезпеченевий Уряд Ню Джерзі не дасть жодної опінії чи це є конфлікт інтересів
- Можна звернутися до чужого адвоката і заплатити йому за його професійну опінію, щоб упевнитися чи це є конфлікт інтересів - це моглоб заспокоїти тих членів, котрі не є певні щодо справи конфлікту.

Василь Пастушок:
Є поправка до оріґінального внеску:

Новий внесок:

Після довших дебат та точного перечитання статуту Гол. Уряд рішив, що затруднення Нестора Олесницького, як адвоката УНСоюзу у справі продажу і купна будинків не являється конфліктом інтересів, якщо Нестор Олесницький зрезиґнує з членства комітету купна і продажі будинку.

За:18 Проти:0 Стрималися: 3

Евген Іванців:
Пропонує внесок:

Головний Уряд пропонує Головному Екзекутивному Комітетові взяти під увагу затруднення Н. Олесницького як нашого платного адвоката в справі купна і продажі нашого будинку

Підтримали внесок.
Роман Куропась
Стефанія Геврик

За: 14 Проти: 1 Стрималися: 4

5. ВСТАНОВЛЕННЯ ДАТИ І МІСЦЯ ЧЕРГОВОЇ КОНВЕНЦІЇ УНС

Уляна Дячук:

- Предсідник У. Дячук пропонує дискусію над встановленням дати і місця чергової Конвенції УНСоюзу. на рік 1998. Багато членів зверталися до предсідника з пропозицією, щоб чергова конвенція відбулася у Канаді. У Канаді є два міста, де є сильна, живуча українська громада- Монтреаль і Торонто.
- Виринула також дискусія над можливістю відбути Конвенцію на Союзівці. Союзівка не має відповідної кількости кімнат, щоб можна примістити усіх делеґатів. Деякі делеґати мусіли б замешкати у поблизьких готелях та автобусами приїздити на наради на Союзівку. В околиці Союзівки немає більшого летовища, тоді виникає проблема транспорту делеґатів на Союзівку.

Брали участь в дискусії: С.Куропась, С. Геврик, О.Серафин, М. Лиско, В. Корчинський, В.Пастушок, О.Худолій , С. Гавриш, Н. Олесницький

- Для відбуття Конвенції також пропоновано місто Чикаґо. Чикаґо славиться, як конвенційне місто і тому готелі та всі інші обслуги є багато дорожчі, як у інших містах.
- Пропоновано місто Торонто з огляду на його центральне положення.
- До Торонта багато делеґатів можуть доїхати автами.
- Маючи канадське конто усі видатки пов'язані з Конвенцією можна виплачувати канадською валютою, таким чином можна сподіватися менших видатків у амер. долярах.
- УНСоюз старається збільшити членство в Канаді, тому відбуття Конвенції у Канаді було би доброю реклямою для УНСоюзу.
- Монтреаль є чудове місто, і для більшости членів з східної Америки є краща можливість доїзду.
- Треба пам'ятати, що для в'їзду до Канади вимагається леґального оформлення в Америці.
- В Канаді також треба платити додаткові податки, декотрі з цих податків канадський уряд повертає американським громадянам, якщо є виповнені вимагані формуляри.

Нестор Олесницький:
Пропонує внесок :

Торонто, Канада - місто чергової Конвенції УНСоюзу у 1998 р..

Підтримує внесок:
Марта Лиско
Володимир Корчинський

За:16 Проти: 3 Стримані: 0

Марта Лиско:

- Розпочато програму додаткового забезпечення, котра була широко розголошена в пресі.
- За вересень і жовтень ми одержали 317 змін на нове забезпечення, себто маємо 317 активних членів у наших відділах.
- Це дуже позитивне явище, бо ці 317 членів з неактивних членів перейшли в активий стан.
- Увійшло до УНСоюзу $81,000 додаткових вкладок.
- Ця нова програма приносить УНСоюзові нові вкладки.
- В англійському тексті звіту зайшла помилка, число членів є 317 а не 377.
- Члени можуть діставати забезпечення без лікарських оглядин.
- Наші секретарі і члени повільно ставляться до всіх нових програм, тому сподіємося, що ця програма буде більш успішна за якийсь час, як усі секретарі і члени повністю будуть розуміти її користь.
- З деякими неактивними членами ми не мали контакту 20-30 років, тепер кореспондуючи з ними ми дістаємо багато дуже нам корисних інформацій.
- Для користі і добра членів УНСоюзу ми працюємо над злукою малих відділів.
- Згідно зі Статутом, параграф ч. 126, відділи, які начисляють менше 15-ти членів будуть злучені.
- Малі відділи не виправдуються економічно та не є репрезентовані на Конвенції.
- Добре було б, щоби наші старші секретарі придбали собі молодших заступників, які можуть заступити їх у кожній потребі. Всім новим членам посилаємо з листом привітання даром один місяць Свободу або Тижневик.

Брали участь в дискусії:Р. Куропась, У.Дячук,

- Для секретарів виготовити формуляр з поясненням коли і як треба робити заходи, щоб з'єднати два відділи.
- Дискутувалося справу компюторизації відділового книговодства. Ідея компюторизації є дуже добра, бо у компютор можна вписати усіх членів відділу і своєчасно вписувати усі вплачувані вкладки. Одначе, не всі секретарі мають компютор, а ці що мають-вони дуже різні і тим самим диски непідходять один одному.
- Секретарі, котрі мають компютер повинні зголоситися до М.Лиско, повідомити її який вони мають компютер а ми постараємося зорганізувати обмін дисків.

6. ЗАТВЕРДЖЕННЯ ЗАХОДІВ ДЛЯ МОЖЛИВОЇ ЗЛУКИ З УКРАЇНСЬКИМ БРАТСЬКИМ СОЮЗОМ І УКРАЇНСЬКОЮ НАРОДНОЮ ПОМІЧЧЮ

Уляна Дячук:

- У своєму звіті про можливості злуки пояснила, коли і чому треба злуки і як це здійснити.
- В останніх кількох роках бачимо багато установ, які обєднуються з другими.
- З огляду на великі вимоги і натиск зі сторони забезпеченевих урядів, які відносяться до всіх організацій, без огляду на їх чисельність, меншим організаціям є тяжко виконати всі зобов'язання. З кожним роком є більше видатків, наслідком чого зменшується майно.
- Для кращого розвитку організацій справа злуки є необхідною.
- У Ню Джерзі була лишень одна така злука, більшість злук відбулися у стейті Пенсильванія.
- Початково у справі злуки Українська Народна Поміч звернулася була до Українського Братського Союзу. Український Братський Союз відмовився об'єднатися.
- Українська Народна Поміч є змушена знайти партнера до злуки. В іншому разі забезпеченевий уряд піднайде їм партнера. Тому Українська Народна Поміч звернулася до нас у справі злуки.
- Український Братський Союз не є під натиском забезпеченевого уряду, щоб злучитися. Одначе злука є в їхньому інтересі.
- Нині ми повинні вирішити і переголосувати, чи ми є згідні об'єднатися з одною чи другою братською організацією, або обидвома.
- Якщо ми переголосуємо за злукою це нам дозволить уживати призначені фонди на процедуру злуки, а це включає кошти бухгальтера, адвоката та актуарія.

Брали участь в дискусії: У. Дячук, О.Серафин; О. Худолій, Р. Куропась, О.Благітка, В.Пастушок, Н. Олесницький, В.Корчинський

- Перевірили і порівнювали фінансові звіти трьох братських установ з 1994 р.
- Ми одержали лист від Української Народної Помочі у справі переговорів злуки наших установ.

Володимир Корчинський:
Пропонує внесок:
Задля загального добра української громади і добра членів наших Братських установ Головний Уряд уповноважує спеціяльний комітет у складі У. Дячук, М.Лиско, О.Благітка і В. Сохан, вести переговори в справі злуки УНСоюзу з Українською Народною Поміччю та або з Українським Братським Союзом під услів'ям і умовинами, котрі будуть корисними для всіх трьох установ.

Підтримує внесок.
Василь Пастушок:

Брали участь в дискусії: С.Куропась, Н.Олесницький, А.Дорошенко, С.Гавриш, А. Дидик-Петренко, Т.Мороз, Е. Іванців, Й.Лисогір, У. Дячук

- По довгих роках УНСоюз виробив своє ім'я, і у жодному випадку ми не повинні змінити назви установи.
- Є можливість що Український Братський Союз буде названий: "Український Братський Союз - Філія Українського Народного Союзу" .
- Як доходить до будь яких переговорів треба бути дещо гнучким (поступливим).
- 15 років тому були дискусії у справі злуки, постараймося бути більш вирозуміливими.
- Тому що Український Братський Союз недавно змінив свою назву, може зміна назви для них не є такою важною, як для нас.
- Ми чотири рази більші від них, ми повинні затримати свою назву.
- Наша організація славиться добрим ім'ям не тільки в українській громаді, але також у ширших американських колах, тому над зміною назви нашої організації ми мусимо серйозно застановитися. Ми втішаємося добрим ім'ям між чужинцями у бизнесовому світі. Спеціяльно у Вашінґтоні добре ім'я і репутація є на вагу золота.
- У справі злуки наших Братських установ ми тепер можемо лишень вести переговори. Справу зміни назви можуть вирішити тільки делегати підчас конвенції.
- Хоча у справі злуки ми маємо провідну ролю,щоб переговори були серійозними ми мусимо піти на деякі уступки.
- Чи ми є впевнені, що хочемо злуки з другими установами?
- Чи ми є готові набирати більше обов'язків та чужих проблем?
- Після злуки ми будемо найбільшою братською установою. Чи ми застановилися, яка буде наша роля ? Будучи найбільшою братською установою наша відповідальність перед громадою та завдання зростуть.
- Наше завдання є продавати забезпечення та збільшувати членство бо тим способом заробляємо гроші, і одержуємо фонди котрі дають нам змогу спонзорувати всі наші братські ділянки.

Уляна Дячук:
Предсідник закрила пополудневі наради, запросила всіх на вечерю. Продовження нарад буде в неділю 10:00 ранком.

ПЕРЕРВА НА ВЕЧЕРЮ

Неділя, 19-го листопада, 1995 р.
10:00 рано

Уляна Дячук
Предсідник У.Дячук відкрила ранні наради.

Стефко Куропась і Микола Дяківський:

Для інформації усіх присутніх:
- Коротке поясненя про інтернет і можливі користі для нас.
- Український Тижневик вже має свою сторінку на інтернет, де вони коротко інформують читачів про зміст наступного числа Тижневика.
- Вже давно уживають інтернет для багатьох інакших цілей. Ми повинні включитися у модерний спосіб реклям та подавання іформацій.
- УНСоюз та Союзівка повинні мати свої сторінки на інтернет.

Уляна Дячук:

Предсідник У. Дячук ще раз перечитала внесок В. Корчинського:

Задля загального добра української громади і добра членів наших Братських установ Головний Уряд уповноважнює спеціяльний комітет в складі У. Дячук, М.Лиско, О.Благітка і В. Сохан, вести переговори в справі злуки УНСоюзу та Українською Народною Поміччю та або з Українським Братським Союзом на услів'ях і умовинах, котрі будуть корисними для всіх трьох установ.

Брали участь в дискусії: М.Дяківський, У.Дячук, О.Серафин Н.Олесниський, О.Благітка, Р.Гадзевич, Е.Іванців, А.Кейбіда, Р.Куропась, П.Саварин

- Створення одної сильної і найбільшої української братської організації є корисним явищем для нашої громади.
- Обидва видання будуть продовжуватися можливо в інакших формах. Наприклад Народна Воля може мати кілька своїх сторінок у Свободі. Журнал Форум є самовистарчальним, фінансово незалежним, видання якого буде продовжуватися і цій самій формі.
- Є чутки що Братський Союз має намір продавати їхню оселю, якщо так то є в нашу користь, щоб вони продали перед злукою. Є поголоски, що Братський Союз буде продавати уділи (SHARES) на їхню оселю, щоб втримати оселю в українських руках.
- Українська громада не є в змозі численно утримувати дві оселі.
-Ми не можемо втримувати другу оселю, бо хоча забезпеченевий уряд стейту Пенсильванія признає вартість оселі як признане майно, забезпеченевий уряд Ню Джерзі цього не признає.
- Якшо після злуки ми перебрали би їхню оселю, не обов'язково її використовувати як літню оселю. Можна ужити її на інші цілі, наприклад для старших віком осіб.
- Ми не є в бизнесі перебирати нерухомі майна, ми тому продаємо наш будинок.
- Якщо ми переберемо Народну Поміч, як ми поборимо їхні великі страти ?
- Є різні можливості але вони мусять бути застосовані Українською Народною Поміччю перед нашою злукою. Ми не маємо і не хочемо мати жодного впливу на їхні децизії.
- Обидві Конвенції. Українського Братського Союзу і Українського Народного Союзу у 1982 р ухвалили злуку і від того часу не було другого голосування.
- У Пенсильванії є дозволено голосувати про злуку поштово тому у справі злуки Український Братський Союз може голосувати поштою.
- По злуці кожний їхній відділ може залишитися таким як є, щоб затримати їхню ідентичність.
- Якщо зайде потреба зміни статуту у справі злуки братських установ, тоді мусить бути скликана Спеціяльна Конвенція, яка внесе потрібні поправки до статуту.
- Ми звернулися до забезпеченевого уряду в Ню Джерзі і поінформували їх про можливість злуки з двома іншими братськими установами, пояснюючи їм, що скликання спеціяльної конвенції вимагає великих коштів. Тому, що спеціяльна Конвенція була б скликана виключно у справі злуки ми просимо їх о дозвіл перевести голосування поштою. Забезпеченевий уряд дуже прихильно поставився і написав нам, що перевірить ситуацію і нас поінформує, чи можна буде голосувати поштово.
- Порядок злуки згідно зі статутом:
1) треба мати виготовлений контракт злуки
-Цей контракт я виготовлений по багатьох переговорах обидвох сторін, взявши під увагу всі вимоги обидвох установ.
2) тому, що декотрі услів'я можуть вимагати зміни статуту, а статут без конвенції не можна змінити, у контракті мусить бути чітко з'ясовано, що зміна статуту у справі злуки буде представлена наступній конвенції, яка голосуванням вірішить усі статутові зміни.
3) 60 днів перед голосуванням нашими делегатами, копії підписаних контрактів є публіковані в наших офіційних виданнях. Ці 60 днів дають можність всім нашим членам передумати і висловити їхні побажання щодо злуки.
4) 2/3 делегатів мусять апробувати злуку
5) якщо 2/3 делегатів апробували злуку, тоді ці висліди і копію підписаних контрактів представляється забезпеченевим урядам для затвердження злуки.
6) - з контрактом треба включити :
а) фінансові звіти підписані предсідником і секретарем обидвох Братських установ
б) список всіх членів Гол. Уряду обидвох Братських установ .
в) копії видань, де було поміщене повідомлення про злуку 60 днів перед голосуванням.
г) і апробата голови забезпеченевого уряду "COMMISSIONER OF INSURANCE " з обидвох стейтів
7) оформлення злуки пересічно триває між 6-8 місяців.
- Хоча об'єднання братських установ є доброю фінансовою децизією на жаль це не розв'язує усіх проблем нашої громади.

Уляна Дячук:
У.Дячук ще раз перечитала внесок В. Корчинського.

Пропонований внесок:
Для загального добра української громади і добра членів наших братських установ Головний Уряд уповноважнює спеціяльний комітет у складі У. Дячук, М.Лиско, О.Благітка і В. Сохан, вести переговори в справі злуки УНСоюз Українською Народною Поміччю та-або з Українським Братським Союзом під услів'ям і умовинами, котрі будуть корисними для всіх трьох установ.

Голосували за внесок:

За:17 Проти:2 Стримався :1

Олександер Серафин:
Пропонує внесок:
Головний Уряд рекомендує Екзекутивному Комітетові Нестора Олесницького, як адвоката в справі злуки.

Підтримав внесок:
Роман Куропась

За: 16 Проти: 0 Стрималися:4

Нестор Олесницький
Пропонує внесок:
Вести дальшу дискусію над злуками братських установ.

Підтримав внесок:
Олександер Благітка

Голосують:
За: одноголосно

Брали участь в дискусії. О.Серафин, У.Дячук, В.Сохан, Н.Олесницький, Р.Гадзевич, С.Куропась, Е.Іванців, В.Корчинський, С. Гавриш,

- У справі злуки братських установ ми маємо провід. Братський Союз ставить завеликі вимоги і ми не можемо іти на усі уступки. Нам треба тримати керму.
- У всіх переговорах потрібно бути дещо гнучким, щоб ті переговори були успішними.
- Кожний член Головного Уряду, що має зауваги, які відносяться до переговорів, повинен письмово їх представити для розгляду спеціяльній комісії, щоб вони були точно поінформовані вимогами і їх представили підчас переговорів.
- Є важне, щоб кожний член Гол. Уряду мав вклад.
- Спеціяльна Комісія повинна інформувати членів Гол. Уряду та періодично виготовляти звіти щодо осягнених успіхів.
- У створений Спеціяльний Комітет УНСоюзу у справі злуки повинен також увійти один радний та один контролер.
- Треба пам'ятати, що який би то не був договір між братськими установами, тільки делеґати на Конвенції можуть вирішити справу злуки.
- Комітети, котрі будуть вести переговори в справі злуки повинні бути якнайменші. Чим більше осіб бере участь у переговорах тим тяжче договоритися. Така сама кількість осіб з обидвох братських установ буде брати участь в переговорах.

Рома Гадзевич:
Пропонує внесок:
Головний Уряд позитивно ставиться до злуки братських установ.

Степан Гавриш:
Підтримує внесок.

За:17 Проти :0 Стрималися: 2

Уляна Дячук:

Проголосила, що наступні річні збори відбудуться в листопаді 1996 р.

7. Закриття

Уляна Дячук :

Закінчуючи наради предс. У. Дячук подякувала всім членам Гол. Уряду за присутність і за активну участь в цих спеціяльних нарадах. Наступні місяці будуть дуже важливими, всі поради і бажання що стосуються злуки будуть брані до уваги Екзекутивним Комітетом.
У. Дячук пригадувала всім щоб тримали тісні зв'язки зі своїми відділами.

На кінець предсідник У. Дячук попросила о. М. Стасіва закрити збори молитвою.

Наради закінчено відспіванням українського національного гимну.

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР Квебеку Люсієн Бушар відмовився від запланованої зустрічі з прем'єром канадського уряду Жаном Кретієном, під час якої мала йти мова про шляхи розв'язання квебекської проблеми. На нагально скликаній пресовій конференції Л. Бушар назвав Канаду „тюрмою для Квебеку". Лідер квебекських сепаратистів не приховував свого гніву з приводу рішення канадського уряду виступити однією з юридичних сторін під час розгляду Верховним судом Квебеку позову, поданого відомим канадським правником Ґі Бертраном. Він домагається судової заборони на проведення урядом Квебеку чергового референдуму щодо проголошення цієї провінції окремою державою, вважаючи такий референдум антиконституційним. Л. Бушар тим часом знову запевнив, що квебекці продовжать боротьбу за розкол канадської держави.

ПРОГРАМА 22-го З'ЇЗДУ ОБ'ЄДНАННЯ СЕНЬЙОРІВ УНС

9 — 14-го червня1996 р. на Союзівці

Неділя 9-го червня

3.00 — 5:00 Реєстрація в „Гостинниці"
6:00 Вечеря в їдальні „Гостинниці"
8:00 Зустріч у „Веселці"

Понеділок 10-го червня

9:00 св. Літургія в українській католицькій церкві Пресв. Трійці за померлих сеньйорів, Панахида за жертви Чорнобиля.
10:30 Відкриття З'їзду — президент судді Анна Чопик. Відспівання Національних гимнів. Відчитання привіту Президента Билла Клінтона про Чорнобиль. Вибір Президії з'їзду та верифікаційної і номінаційної комісій.
12:30 Полуденок
2:30 — 4:30 Відчитання та прийняття протоколів XXI з'їзду.
6:00 Вечеря.
8:00 Бінго у „Веселці".

Вівторок 11-го червня

10:00 Звіти Верифікаційної та Номінаційної комісій. Вибір Управи Товариства Сеньйорів на 1996-1997 рр.
12:30 Полуденок
2:00 Ліцитація у „Веселці" – речі, подаровані Сеньйорами. Прибуток — на українські цілі.
6:00 Вечеря.
8:00 Зустріч у „Веселці". Показ і навчання українських танців. Михайло і Стефанія Бабяки. Співи народних пісень.

Середа 12-го червня

Вільний ранок.
12:00 Полуденок.
1:00 Поїздка до Кінгстону, звідти подорожуватимемо 2 год. кораблем по Гадсоні. Кошт поїздки кораблем — $10.50, за автобус — додатково.
6:00 Вечеря.
8:00 Гра в карти у „Веселці". Показ українського відеофільму.

Четвер 13-го червня

9:00 Дискусія про ситуацію в Україні, ведучий — д-р Роман Барановський. Розділення дотації. Продовження нарад. Нові проєкти.
12:30 Полуденок.
2:00 Зустріч з Уляною Дячук, предсідником УНСоюзу. Закриття з'їзду.
6:00 Коктейл. Бенкет із промовою визначного українця. Відзначення 10-ої річниці Чорнобиля.
10:00 Забава.

Посвячення пам'ятника на могилі Архієпископа В. Дідовича

В суботу, 21-го квітня ц.р., перед Провідною неділею відбулося в Бавнд Бруку, Н. Дж., на цвинтарі біля церкви-пам'ятника посвячення надгробного пам'ятника св. п. Архієпископові Володимирові Дідовичеві. В церкві-пам'ятнику при численній кількості парафіян, друзів і приятелів Владики Володимира Архієпископ Антоній в асисті о. Юрія Сівка, о. Василя Дякова і о. диякона Андрія Кулика відправили Архиєрейську Св. Літургію із Панахидою.

Після Богослуження і Панахиди у храмі-пам'ятнику Архієпископ Антоній в асисті священиків відправив Панахиду над гробом св. п. В. Дідовича та посвятив пам'ятник. В церкві-пам'ятнику після відправи Архиєрейської Літургії Архиєпископ виголосив слово-згадку про життя, діяльність та творчу працю Владики Володимира як відданого Архипастиря Української Автокефальної Православної Церкви. Уповноважений ПУН д-р Зенон Городиський від імені голови ПУН Миколи Плав'юка, Проводу Українських Націоналістів, друзів св. п. Владики з Англії і Австралії подякував Архиєпископові Антонієві за всі труди і заходи у поставленні пам'ятника та за величавий обряд посвячення та гарне слово про архипастирську діяльність св. п. Владики Володимира.

Після обряду посвячення пам'ятника, учасники, друзі і приятелі зібрались в приміщенні, що біля цвинтаря, на спільний обід, під час якого друзі покійного Владики, згадуючи його із часів збройно-повстанських дій на Волині в час Другої світової війни, дякували Владиці Антонієві за труд і заходи у здвигненні пам'ятника. Виступали друзі — Андрій Савич і Іван Шлапак, а письмову подяку від імені ЦУ ОДВУ передав Роман Городиський.

І Владика Антоній, і друзі, що виступали на спільному обіді, підкреслювали, що сл. п. Владика Володимир, у мирі мгр Володимир Дідович, був також дуже видатним громадським діячем, видатним членом ОУН та учасником визвольно-збройних дій на Волині в час Другої світової війни.

Народився Владика Володимир в 1922 році в селі Матвіївських Крем'янецького повіту на Волині в селянській родині Микити і Юліти з роду Гринь Дідовичів. Вихований на традиційних християнських засадах, які залишилися йому на все його життя в його громадській і духовній праці для свого народу як напрямні дороговкази.

Вже в середній школі в Білокриниці на Крем'янеччині бере участь в культурно-освітньому житті, вступає до юнацтва ОУН, вже молодим студентом середньої школи вивчає минуле свого народу і своєї рідної Крем'янеччини, шукаючи його в археологічних знахідках кам'яної доби, зібравши поважну колекцію, яка, здається, зберігається в районному музеї.

Цікавим періодом в житті св. п. Владики Володимира є час його навчання у відомій Лісовій школі в Білокриниці, коло Крем'янця, де він зустрів в 1941 році сотника Гордієвського полку Армії УНР і абсольвента Подєбрадської агрономічної академії, який мав чималий вплив на нього і на його товаришів у професійному і духово-національному вихованні — ним був сотн. інж. Павло Гарячий.

Це був час, коли Волинь сколихнула на початку 1943 року хвиля німецького терору та акції совєтської партизанки. Жертвами цього терору падає багато чільних громадян, а серед них й інж. Павло Гарячий. Частина студентів, а в тому молодий Володимир, відходять в партизанку для захисту населення перед жорстоким німецьким терором та провокаціями совєтської партизанки як дуже активний член Української Леґіону Самооборони (УЛС).

Після тих бурхливих років збройної боротьби за українську справу, вже на початку 1950-их років, майбутній Владика В. Дідович приїжджає до Мюнхену і тут вступає, жадний науки, на правничий факультет Українського Вільного Університету, де осягає ступінь магістра прав і політично-економічних наук. Він залишається працювати при університеті як головний секретар УВУ, проявивши великі здібності адміністратора наукової інституції у час дуже складних повоєнних обставин. В той же самий час він бере активну участь в Організації Українських Націоналістів, а також в житті Української Православної Церкви, будучи членом Вищого Церковного Управління Української Автокефальної Православної Церкви.

Працюючи для УАПЦ, він спостерігає великий брак священиків і в той час вирішує присвятити решту свого життя своїй Церкві. І тоді в дні 13-го вересня 1979 року у Женеві він був висвячений Блаженнішим, пізніше Святішим Патріярхом Мстиславом в сан диякона, а 30-го травня 1982 року в Парижі в храмі св. Апостола Симона був висвячений в сан священика Блаженнішим Мстиславом.

Вбачаючи в отцеві Дідовичеві великі адміністративні здібності, талановитого проповідника та працьовиту людину, Блаженніший Мстислав возвів його в сан Архимандрита в 1983 році і незадовго в тому ж році Блаженніший Мстислав і Архиєпископ Анатолій висвятили Архимандрита на Єпископа з призначенням на Єпископа Лондонського, опікуном епархії УАПЦ в Австралії і Новій Зеляндії, а згодом і Єпископом тих епархій — і разом із тим вікарієм Блаженнішого.

Попри це непосильне навантаження, св. п. Владика Володимир зумів видати Требник Митрополита Петра Могили — цінну пам'ятку нашої церковної літератури пізнього середньовіччя, за що він одержав подяку не тільки від духовних кіл обох наших Церков, але також від науковців — істориків та літературознавців.

Покійний св. п. Володимир ніколи не поривав активних зв'язків зі своєю матірною Організацією Українських Націоналістів, цікавився живо її працею та благословив її. У своїх блискучих проповідях він закликав до національної єдности, національної солідарности і в цьому й добачував успіх наших національних змагань.

В розгарі праці і непосильних навантажень слабнули його сили від поступової важкої недуги; в дні 20-го січня 1990 року в Мюнхені помер Владика Володимир. Його тлінні останки перевезено пізніше (3-го лютого 1990 року) до Бавнд Бруку, де поховано його при величному здвизі народу, представників церковних, політичних і громадських діячів української діяспори.

Н. Н.

ПОДІЇ

ДОПОВІДЬ ПРО КОНСТИТУЦІЙНИЙ ПРОЦЕС ТА ПОЛІТИЧНИЙ СТАН В УКРАЇНІ

Нюарк, Н. Дж. — Комітет Допомоги Україні Північного Ню Джерзі (Приятелі Руху) влаштовують доповідь інж. Левка Горохівського, депутата Верховної Ради України, який з державними уповно-важеннями та дорученнями приїхав до ЗСА. Доповідь на тему „Конституційний процес та політичний стан в Україні" відбудеться у суботу, 18-го травня, о год. 7:30 вечора в залі церкви св. Івана Хрестителя, Сенфорд аве. в Нюарку.

ПРОЩА НА ЦВИНТАР СВ. ДУХА В ГАМПТОНБУРЗІ

Гамптонбурґ, Н. Й. — 26-та проща на український католицький цвинтар св. Духа відбудеться у неділю, 9-го червня. О год. 2-ій Парастас відслужить Владика Василь Лостен, Епарх Стемфордський. Опісля відправлятимуться Панахиди на могилах.

У ВІВТОРОК, 14-ГО ТРАВНЯ, віцепрезидент Ал Гор сказав, що Уряд ЗСА видасть впродовж п'яти років на потреби Олімпійських Ігор в Атланті 227 млн. дол. Майже всі ці гроші будуть ужиті на безпеку та транспортацію, як змагунів так і туристичної громадськости. Віцепрезидент підкреслив, що у порівнянні з видатками уряду Еспанії на Олімпійські Ігри у Барсельоні в 1992 році — 8 блн дол., то видатки Уряду ЗСА є мінімальними. Найбільшу частину грошей на покриття коштів літніх Олімпійських Ігор в Атланті зібрали Комітет Атланти для справ Олімпійських Ігор, місто Атланта та стейт Джорджя.

УРЯД ПРЕЗИДЕНТА Б. КЛІНТОНА та Ганой дійшли згоди, щоб дати ще одну можливість кільком тисячам тих втікачів з В'єтнаму, що досі знаходяться у переселенчих таборах південносхідної Азії поселитися у ЗСА. Одначе вони мусять повернутися до В'єтнаму і звідтіль вносити аплікації на поселення в ЗСА. Чи ця програма увінчається успіхом, на думку політичних знавців, залежатиме виключно від В'єтнаму, бо він в основному буде паном ситуації, а для багатьох є незрозумілими всі ої уступки ЗСА в сторону В'єтнаму.

Свячене в Ґлен Спей

Уже традиційно кожного року у цей радісний великодній час громада Ґлен Спей, Н. Й., і гості з'єднані бажанням разом зустрітися і по-сусідськи сердечно обмінятися новинами місцевими та загально національними, які хвилюють кожного українця, зустрічаються на Свяченому.

У неділю, 28-го квітня, по Боголужбі в церкві св. Володимира, вірні зійшли до церковної залі. Опісля прибули вірні православної церкви св. Петра і Павла і заля, де ждали святково застелені столи, була заповнена по береги. Свято відкрив і ним проводив д-р Євген Грабарчук, муж довір'я; привітав о. Івана Тиховича, адміністратора церкви св. Володимира і митрофорного протоієрея Нестора Коваля, настоятеля православної церкви свв. Петра і Павла, вірних обох церков, гостей і радних міста Ламберленд Петра Мельника і Ґ. Грунделя та закликав зберігати в громадах і родинах свою мову, релігійні обряди, вірування, звичаї, бо завдяки їм зберігається національна свідомість.

Отець Іван провів молитву і при співі приявними „Христос воскрес" благословив столи з традиційними стравами, вітаючи присутніх, а його дотепний стиль створив приємну родинну атмосферу.

До речі буде згадати, що тепер преса, зокрема церковна, як католицька так і православна постійно поміщують заклики до екуменічного зближення єдности Українських Церков. Не без гордощів треба пригадати, що понад 30 років наші обидві церкви в Ґлен Спей — православна і католицька, проводять свою церковно-громадську діяльність в дружній співпраці в дусі екуменічно-соборницькому. Побудова обох церков це твір соборницьких рук і грошей. У імпрезах од-ної церкви беруть участь парафіяни обох церков зі щирим виявом християнської любови.

Антін Филимончук, голова Церковної ради церкви свв. Петра і Павла вітав від імені православної громади з виявом признання за збереження традицій і висловив погляд, що повернення Українських Церков поза межами України до юліянського календаря закріплювало б успішно єдність. Богдан Кандюк, голова Об'єднання Українців в Ґлен Спей, вітав від імені об'єднання отців з їхніми родинами, членів Об'єднання, і громадян, зокрема наших немічних і хворих, які не могли бути присутніми, між ними найстарші інж. Данило Дмитренко, Павло Наконечний, Анна Ґеба і Стефанія Олинець. Богдан Чапля зі зворушенням прочитав вірш Антонія Рябченка „Святкує Пасху Україна". Стефанія Наум захоплюючє деклямувала монтаж власного укладу з віршів кількох авторів на великодні теми. Спів „Христос воскрес" втихав тільки під час промов, привітів і точок програми. Спів інтонував дяк Б. Чапля.

Д-р Є. Грабарчук не знаходив слів, щоб висловити щиру подяку отцям та усім за численну участь, за привіти, декляматорам та організаторам бенкету. Організація цього свята під кожним оглядом була прикладом вмілости Василя Босака, він також доставив все потрібне для приготування обіду. Євгенія Явдошин з Анною Грицковян і Ольгою Бродин доклали багато праці, старань і зусиль для приготування смачних великодних страв; подяка жінкам, які подарували печиво і які подавали до столів, що не було легким при такій кількості людей. Особлива подяка прислуговує Ірені Саляк за передпродаж квитків, що запевнило чисельність присутніх. Д-р Є. Грабарчук подарував вино.

На закінчення імпрези о. Н. Коваль вітав о. Івана, мужів довір'я, парафію, кажучи „радію, що наші обидві церкви проводять свою церковно-громадську діяльність з'єднано, в дружній співпраці не вперше і, дай Боже, щоб не востаннє, і дай Боже, щоби Україна визволилася від гнітючого тягару трагедії в Чорнобилі та щоби ми позбулися печальних думок". Молитвою закінчив він успішну зустріч — Свячене.

Михайло Кіндрачук

Віка Івченко

Віка Івченко

Повернення

Домуркотів літак знайомий приспів,
пригледівшись до вогників згори.
І ось нарешті за вікном — Бориспіль,
і рідна мова, й рідні прапори.
Через таможню нетерпляче рвуся,
щоб врешті-решт добитись до рідні.
О, Боже мій, як зменшилась бабуся!
Моя бабуся — й по плече мені...
Я ніжно гладжу посивілі коси
і задихаюсь у таксі від сліз.
А ті, що я саджала абрикоси
уже до вікон хати дотяглись.
Та в рідним домі все знайоме й звичне,
і хліб, і сіль, як завше, на столі.
Неначе й не спливли роки у вічність
без мене тут, на батьківській землі.
Якби ж Чорнобиль не затьмарив міста
й мого дитинства в давній тій весні,
хіба сьогодні я була б туристом
і гостем для найближчої рідні?!
Як тим, кого люблю, сказати нині,
чому в душі і в серці гіркота?
Як я не можу жити в Україні,
то будь-де на землі я — сирота.

Міннеаполіс, 1996 р.

✝

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що 13-го травня 1996 р. по короткій недузі відійшов у вічність на 75-му році життя наш дорогий МУЖ і ТАТО

бл. п.

ПАВЛО КУЗЬМИН

нар. в селі Олеша — Івано-Франківське

ПАНАХИДА відбулася в четвер 16-го травня 1996 р. в похоронному заведенні William G. Miller & Son, 59 Montgomery St. Poughkeepsie, N. Y.

ПОХОРОН у п'ятницю 17-го травня о год. 11:30 ранку на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Залишені у глибокому смутку

дружина — ТАНЯ
доня — ВІРА Ромаско з мужем СТЕФАНОМ
сини — ДМИТРО
— ІВАН з дружиною НАДЕЮ
— МИХАЙЛО з дружиною ЛІНДОЮ
та родина в Україні.

✝

Ділимося сумною вісткою з рідними і приятелями та всією українською громадою, що в Торонто відійшов у вічність на 94-му році трудолюбивого життя 10-го квітня 1996 року наш найдорожчий ЧОЛОВІК, БАТЬКО, ДІДУСЬ і СТРИЙКО

сл. п.

проф. д-р

ІВАН ТЕСЛЯ

визначний географ і педагог, дійсний член НТШ, колишній в'язень польських тюрем, член УВО-ОУН, автор географічних, історичних і демографічних праць, між ними „Історичний атлас України".

Народився в селі Настасів та Тернопільщині 19-го серпня 1902 р.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в церкві св. Димитрія відслужив владика Кир Ізидор Борецький в асисті о. пароха церкви св. Димитрія Івана Татарина та о. Тараса Лозинського.

НА ВІЧНИЙ СПОЧИНОК відпровадили покійного на цвинтар Парк Лави в Торонто владика Кир Ізидор та о. Юрій Корінь.

Покійний залишив у глибокому смутку

дружину — ЮЛЮ з МИЦИКІВ
сина — БОГДАНА з дружиною РОЗОЮ
дочку — МАРІЧКУ
внуків — ІВАСЯ
ЮЛЕЧКУ
ближчу та дальшу родину в Канаді, ЗСА, Польщі й Україні.

Вічна пам'ять покійному.

ПАНАХИДА в 40-ий день відходу у вічність відбудеться в понеділок, 20-го травня, о год. 9-ій ранку в Катедрі св. Йосафата в Торонто.

Замість квітів на свіжу могилу проф. д-ра Івана Теслі просимо складати пожертви на НТШ Канада або на Фундацію ім. О. Ольжича в Торонто. Чеки можна пересилати на адресу адміністрації Видавництва „Новий Шлях". На пресфонд „Нового Шляху" родина покійного зложила $100.00.

Родина дякує всім жертводавцям за квіти і пожертви на НТШ Канада і Фундацію Ольжича.

Загальні збори кредитівки „Самопоміч" в Мишиґен

Загальні збори кредитівки відбулися в суботу, 23-го березня 1996 року. День Загальних зборів — це найважніший день в існуванні такої фінансової установи як кредитівка. Це день, коли треба представити своїм членам — співвласникам звіт із цілорічної діяльности, виказати поступ в своєму розвитку, та вияснити свої невдачі.

Кредитівка „Самопоміч" протягом свого існування благословенна невпинним ростом, з радістю і вдоволенням зустрічає цей день. Голова Дирекції Любомир Липецький представив членам ситуацію, в якій сьогодні знаходяться кредитівки. Хоча вони втішаються, на загал, постійним ростом, дбаючи в першій мірі про добро своїх членів і законів, які обмежують її можливості збільшення приходів, як наприклад, заборона інвестування в приватних підприємствах. Кредитівки також будучи, силою факту конкурентами банків натрапляють на їх сильну пропаганду позбавити їх певних пільг, як наприклад, звільнення від плачення доходового податку, що виходить на користь членів кредитівок.

Атрактивність кредитівки „Самопоміч" полягає, в першій мірі, на плаченні вищої дивіденди від ощадностей та приступних відсотках від позичок. Вона постійно старається впроваджувати нові корисні послуги для членів, виконуючи часом піонерську працю в тій ділянці, як наприклад пересила американських долярів в Україну. Також започаткований в 1995 році „Prime Time" клюб дає старшим віком членам ряд грошових удогіднень, 19 центрів запевняють вигідний доступ членам до своїх ощадностей байдуже де вони живуть, ATM картки відчиняють їм доступ до їх заощаджень майже в цілому світі, де тільки є відповідні інсталяції.

Скарбник кредитівки Зенон Василькевич демонструючи фінансові зіставлення на великім екрані виказав, що активи кредитівки за останній рік зросли на 2,843,486 дол., осягнувши суму 85,936,191 дол. У формі дивіденди виплачено членам 3,152,412 дол. Стабільність кредитівки запевняють резерви в сумі 7,743,262 дол.

Опісля звітував голова Контрольної Комісії Стефан Гломб, який на підставі перевірки Контрольної Комісії кредитівки, як також Фірми публічних бухгалтерів Синдрич і Маґаляк та Державної контролі ствердив, що праця і господарка кредитівки проходить згідно зі законом і приписами, які їх реґулюють.

У дискусії над звітами, був запит Миколи Лаврина про проєкт поширення і перебудови будинку кредитівки, на що голова Л. Липецький прозірками вказав потребу цієї перебудови, заявляючи, що про цю справу ідуть дискусії вже від 1992-го року. М. Лаврин просив вияснення про те, які видатки входять в позицію „різне". Вияснення дав управитель Борис Блюй.

Голова Номінаційної Комісії Володимир Баран подав кандидатів до Дирекції на наступних три роки: Володимир Гупалівський, Роман Дигдало і Ігор Козак. Вибори перейшли майже одноголосно, бо був тільки один голос — здержаний. У „різному" І. Байко звернув увагу на проблему паркової площі при бюрі в Гемтремку.

У неділю, 24 березня, відбувся річний бенкет кредитівки. Ця імпреза, втішається великою популярністю в нашій громаді, бо кредитівка все старається збагатити цей бенкет цікавою і приємною програмою.

Відкриваючи бенкет голова Дирекції Л. Липецький, свідомий, що на бенкет приходять для розваги, вітаючи присутніх, подав коротенько кілька інформацій про кредитівку і ведення бенкету передав Дмитрові Григорчукові, президентові Централі Українських Кредитових Кооператив, і голові Української Світової Кооперативної Ради, який це завдання провів дуже вміло.

Розвагову програму збагатив ансамбль „Горяни". Це група музик — професіоналістів, де кожний з них у віртуозний спосіб володіє своїм інструментом, Орест Щудло — скрипаль, Олесь Голубничий — сопілкар, а Володимир Пакуляк — акордеоніст, виявилися блискучою групою музик, яка своєю грою і репертуаром, заповнила незабутній вечір. Великою прикрасою був виступ Лесі Грабової, яка очарувала всіх своїм дзвінким блискучим голосом, бездоганною технікою вповні виробленою і опанованою. Пара танцюристів Тетяна Рябокінь і Валентин Зацний виявили завершене технічне опанування і молодечу верву в ряді оригінальних танків. Опираючись на голосах гостей, це була найкраща програма до цієї пори на бенкетах кредитівки. Перед виступом і під час обіду забавляла гостей оркестра Силвена Колтика.

Цю вдалу програму на бенкеті завдячуємо стараниям Ярослава Конопади, члена Дирекції кредитівки.

Володимир Баран

З. Куликові...

(Закінчення зі стор. 1)

від національно-демократичних сил Петро Осадчук, коментуючи цю постанову парляменту, сказав, що обговорення питання щодо ліквідації Державного комітету телерадіомовлення спланували переважно ліві сили на чолі з головою Верховної Ради Олександром Морозом. Властиво, це не боротьба між правими і лівими, зазначив Осадчук, а боротьба між силами вчорашнього і сьогоднішнього дня. Одні прагнуть демократизації, інші хочуть повернути стару систему управління. І ці вчорашні підібрали добрих ораторів, які вміло використали недоліки в праці керівництва Держтелерадіо.

Недоліки і прорахунки справді знайдено. І це не дивно, адже в умовах економічної кризи часто доводиться шукати виходу із складних ситуацій за допомогою компромісу. В даному випадку ці недоліки так підтасовано і подано, що для мало ознайомлених людей виглядало, ніби іде повним ходом розпродаж українського інформаційного простору.

На думку П. Осадчука, С. Аксьоненко та П. Симоненко використали трибуну „для чергової аґітки" і що „яскраво виражений великодержавний шовініст Аксьоненко всіляко перекручував факти". Він говорив начебто від імені телеглядачів, але було зрозуміло, що тут ідеться про зведення рахунків з керівництвом Держтелерадіо України за обмеження російського телебачення, сказав Осадчук.

Проти...

(Закінчення зі стор. 1)

опитування свідків. Слідство триватиме до кінця червня. В липні справи мають бути передані в суд.

Український консул в Мінську Всеволод Колотий звернувся до білоруських властей з проханням, щоб українські громадяни були під постійним наглядом лікарів, особливо ті, які голодують.

Крім українських громадян, у камері слідчого ізолятора 17-ий день голодують працівник Академії наук Білорусі, заступник голови Білоруського народного фронту Юрій Ходико і секретар правління Білоруського народного фронту Вячеслав Сивчик. Їм пред'явлено звинувачення за ст. 186–3 Карного кодексу Білорусі, де йдеться про організацію і активну участь у групових діях, що порушують громадський порядок. Стаття передбачає позбавлення волі до трьох років. Українським громадянам звинувачення пред'явлено 6-го і 8-го травня.

Члени Білоруського народного фронту проводять недозволені пікети в обороні заарештованих.